C/2025/3752

17.9.2025

P9_TA(2024)0326

Środki wczesnej interwencji, warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(C/2025/3752)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2023)0226),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0139/2023),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z 5 lipca 2023 r. ([1]),

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 13 lipca 2023 r. ([2]),

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0155/2024),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

([1]) Dz.U. C 307 z 31.8.2023, s. 19.
([2]) Dz.U. C 349 z 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 kwietnia 2024 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych („instytucje") zostały ustanowione w następstwie globalnego kryzysu finansowego z lat 2008–2009 i zgodnie z zatwierdzonym na szczeblu międzynarodowym dokumentem „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych" ([3]) przyjętym przez Radę Stabilności Finansowej. Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ([4]) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ([5]). Oba akty prawne mają zastosowanie do instytucji mających siedzibę w Unii oraz do wszelkich innych podmiotów objętych zakresem stosowania tej dyrektywy lub tego rozporządzenia („podmioty"). Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu uporządkowane postępowanie w przypadku upadłości instytucji i podmiotów poprzez utrzymanie funkcji krytycznych instytucji i podmiotów oraz unikanie zagrożeń dla stabilności finansowej, a jednocześnie ochronę deponentów i funduszy publicznych. Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają ponadto na celu wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego w sektorze bankowym przez stworzenie zharmonizowanego systemu reagowania na kryzysy transgraniczne w skoordynowany sposób oraz przez zapobieganie problemom dotyczącym równych warunków działania.

(1a) Obecnie unia bankowa opiera się jedynie na dwóch z trzech przewidzianych filarów, a mianowicie na jednolitym mechanizmie nadzorczym i jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. System ten pozostaje zatem niekompletny ze względu na brak trzeciego filaru – europejskiego systemu gwarantowania depozytów. Dokończenie budowy unii bankowej to integralna część unii gospodarczej i walutowej oraz stabilności finansowej, w szczególności ze względu na ograniczenie ryzyka tzw. pętli zagłady, które powstaje w wyniku powiązań między sektorem bankowym a państwem.

(*) Zmiany w całym tekście wynikają z przyjęcia poprawki 1. Tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ▌ sygnalizuje skreślenia.

([1]) Dz.U. C […] z […], s. […].

([2]) Dz.U. C […] z […], s. […].

([3]) Rada Stabilności Finansowej, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions [„Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych"], 15 października 2014 r.

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

(2) Po upływie kilku lat od wdrożenia unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w obecnie obowiązującym kształcie nie przynoszą zamierzonych rezultatów w odniesieniu do niektórych z tych celów. W szczególności, chociaż instytucje i podmioty poczyniły znaczne postępy pod względem możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przeznaczyły na ten cel znaczne zasoby, w szczególności poprzez zwiększenie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zgromadzenie środków w mechanizmach finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są rzadko wykorzystywane. W przypadkach upadłości niektórych mniejszych i średnich instytucji i podmiotów w przeważającej części stosuje się niezharmonizowane środki krajowe. ***Niestety nadal*** wykorzystywane są pieniądze podatników, a nie ***sieci bezpieczeństwa finansowane przez podmioty rynkowe, w tym*** mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taki stan rzeczy wydaje się wynikać z nieodpowiednich zachęt. Te nieodpowiednie zachęty wynikają z wzajemnych powiązań między unijnymi ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a przepisami krajowymi, przez co szeroka swoboda decyzyjna w zakresie oceny interesu publicznego nie zawsze jest wykorzystywana w sposób odzwierciedlający zamierzony sposób stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niewielki stopień korzystania z unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikał jednocześnie z ryzyka poniesienia strat przez deponentów instytucji finansowanych z depozytów, co miało na celu zapewnienie tym instytucjom dostępu do finansowania zewnętrznego w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w przypadku braku innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji. Ponadto fakt, że przepisy dotyczące dostępu do finansowania poza restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są mniej rygorystyczne niż w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zniechęca do stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz innych rozwiązań, które często wiążą się z wykorzystaniem pieniędzy podatników zamiast zasobów własnych instytucji lub podmiotu lub sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe. Sytuacja ta prowadzi z kolei do ryzyka fragmentacji, ryzyka nieoptymalnych efektów zarządzania upadłościami instytucji i podmiotów, w szczególności w przypadku mniejszych i średnich instytucji i podmiotów, oraz kosztów alternatywnych wynikających z niewykorzystanych zasobów finansowych. Konieczne jest zatem zapewnienie bardziej skutecznego i spójnego stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienie, by można je było stosować ▌, gdy leży to w interesie publicznym, w tym w przypadku mniejszych i średnich instytucji ▌.

(3) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 państwa członkowskie, które ustanowiły bliską współpracę między Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) a odpowiednimi właściwymi organami krajowymi, uznaje się za uczestniczące państwa członkowskie do celów tego rozporządzenia. Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 nie zawiera jednak żadnych szczegółowych informacji dotyczących procesu przygotowania do rozpoczęcia bliskiej współpracy w zakresie zadań związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Należy zatem uwzględnić te szczegółowe informacje.

(4) Intensywność i poziom szczegółowości prac związanych z planowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnych w odniesieniu do jednostek zależnych, które nie zostały uznane za podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, różni się w zależności od wielkości i profilu ryzyka danych instytucji i podmiotów, obecności funkcji krytycznych oraz realizowanej przez grupę strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada") powinna zatem mieć możliwość uwzględnienia tych czynników przy określaniu środków, jakie należy wprowadzić w odniesieniu do takich jednostek zależnych, i w stosownych przypadkach stosować podejście uproszczone.

(5) Instytucja lub podmiot, które są likwidowane zgodnie z prawem krajowym, po ustaleniu, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością oraz po stwierdzeniu przez Jednolitą Radę, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji lub podmiotu nie jest uzasadniona interesem publicznym, docelowo zmierzają w kierunku opuszczenia rynku. Oznacza to, że nie ma potrzeby sporządzania planu działań podejmowanych w przypadku upadłości, niezależnie od tego, czy właściwy organ cofnął już zezwolenie udzielone danej instytucji lub danemu podmiotowi. To samo dotyczy pozostałej części instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją po przeniesieniu aktywów, praw i zobowiązań w kontekście strategii przeniesienia. Należy zatem sprecyzować, że w takich sytuacjach przyjęcie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest wymagane.

(6) Jednolita Rada może obecnie zakazać wypłat niektórych zysków w przypadku gdy dana instytucja lub dany podmiot nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie minimalnego wymogu funduszy własnych (MREL). W celu zapewnienia pewności prawa i zgodności z istniejącymi procedurami dotyczącymi wykonywania decyzji podjętych przez Jednolitą Radę konieczne jest jednak doprecyzowanie ról organów zaangażowanych w proces zakazywania wypłat zysków. Należy zatem określić, że Jednolita Rada powinna polecić krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polecenie, aby zakazał takich wypłat, a organ ten powinien wykonać decyzję Jednolitej Rady. Ponadto w pewnych sytuacjach instytucja lub podmiot mogą być zobowiązane do przestrzegania MREL na innej podstawie niż ta, na której ta instytucja lub ten podmiot są zobowiązane do przestrzegania wymogu połączonego bufora. Sytuacja ta stwarza niepewność co do warunków wykonywania uprawnień Jednolitej Rady w zakresie zakazywania wypłat oraz obliczania maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z MREL. Należy zatem określić, że w takich przypadkach Jednolita Rada powinna polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakazanie wypłat

niektórych zysków na podstawie oszacowania wymogu połączonego bufora wynikającego z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/1118 ([6]). Aby zapewnić przejrzystość i pewność prawa, Jednolita Rada powinna przekazać informację o oszacowaniu wymogu połączonego bufora danej instytucji lub danemu podmiotowi, które następnie powinny podać to oszacowanie wymogu połączonego bufora do wiadomości publicznej.

(7) W dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 określono uprawnienia wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z których części nie uwzględniono w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może to powodować niepewność co do tego, kto i na jakich warunkach powinien wykonywać te uprawnienia. Konieczne jest zatem określenie, w jaki sposób krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wykonywać niektóre uprawnienia określone wyłącznie w dyrektywie 2014/59/UE w odniesieniu do podmiotów i grup, za które bezpośrednio odpowiada Jednolita Rada. W takich przypadkach Jednolita Rada powinna mieć możliwość, jeśli uzna to za konieczne, polecenia krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wykonały te uprawnienia. Jednolita Rada może, jeśli uzna to za konieczne, polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zobowiązały instytucję lub podmiot do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których stroną jest dana instytucja lub dany podmiot, lub do zastosowania uprawnienia do zawieszenia niektórych zobowiązań zgodnie z art. 33a dyrektywy 2014/59/UE. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że zezwolenia na obniżenie kwot instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ([7]), które ma również zastosowanie do instytucji i podmiotów oraz zobowiązań podlegających MREL, nie wymagają stosowania przepisów krajowych, Jednolita Rada powinna mieć możliwość udzielania tych zezwoleń bezpośrednio instytucjom lub podmiotom, bez konieczności wydania polecenia krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wykonały to uprawnienie.

(8) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 ([8]), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 ([9]) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 ([10]) wdrożono w prawie Unii międzynarodowe „Podstawowe ustalenia dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat", opublikowane przez Radę Stabilności Finansowej w dniu 9 listopada 2015 r. („standard dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat") w odniesieniu do banków o znaczeniu systemowym, zwanych w prawie Unii globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym. Rozporządzeniem (UE) 2019/877 i dyrektywą (UE) 2019/879 zmieniono również MREL określony w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. Należy dostosować przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczące MREL do wdrożenia standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w odniesieniu do niektórych zobowiązań, które mogłyby zostać wykorzystane do pokrycia części MREL, która powinna zostać pokryta funduszami własnymi i innymi zobowiązaniami podporządkowanymi. W szczególności zobowiązania, które są traktowane równorzędnie z niektórymi wyłączonymi zobowiązaniami, powinny zostać włączone do funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli kwota tych wyłączonych zobowiązań w bilansie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a z włączenia tego nie wynika ryzyko związane z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli.

(9) Zasady określania MREL dotyczą przede wszystkim ustalania odpowiedniego poziomu MREL przy założeniu, że instrument umorzenia lub konwersji długu jest preferowaną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 przewidziano jednak możliwość stosowania przez Jednolitą Radę innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a mianowicie instrumentów polegających na przeniesieniu działalności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do prywatnego nabywcy lub do instytucji pomostowej. Należy zatem doprecyzować, że w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje zastosowanie instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej ▌, ***samodzielnie lub w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,*** Jednolita Rada powinna określić poziom MREL dla danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie specyfiki tych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz różnych potrzeb w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania, które wiążą się z tymi instrumentami.

([6]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1118 z dnia 26 marca 2021 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom wspomnianej dyrektywy (Dz.U. L 241 z 8.7.2021, s. 1).

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

([10]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

(10) Poziom MREL dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sumą kwoty strat, których poniesienia oczekuje się w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz kwoty dokapitalizowania, która umożliwia podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dalsze spełnienie warunków udzielenia zezwolenia i prowadzenie działalności przez odpowiedni czas. Niektóre preferowane strategie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują przeniesienie aktywów, praw i zobowiązań do odbiorcy ▌, w szczególności w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności. W takich przypadkach cele realizowane przez komponent dokapitalizowania mogą nie mieć zastosowania w takim samym stopniu, jak w przypadku strategii umorzenia lub konwersji długu bez zawieszenia działalności, ponieważ Jednolita Rada nie będzie zobowiązana do zapewnienia, aby podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócił zgodność z wymogami w zakresie funduszy własnych po przeprowadzeniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Tym niemniej oczekuje się, że straty w takich przypadkach przekroczą wymogi w zakresie funduszy własnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem określić, że poziom MREL tych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nadal obejmuje kwotę dokapitalizowania, która jest w proporcjonalny sposób dostosowana do strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(11) Jeżeli strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje wykorzystanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innych niż ***wyłącznie*** umorzenie lub konwersja długu, potrzeby danego podmiotu w zakresie dokapitalizowania będą zasadniczo mniejsze po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niż w przypadku umorzenia lub konwersji długu bez zawieszenia działalności. Kalibracja MREL w takim przypadku powinna uwzględniać ten aspekt przy szacowaniu wymogu dokapitalizowania. Przy dostosowywaniu poziomu MREL dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje wykorzystanie instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej ▌, ***samodzielnie lub w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,*** Jednolita Rada powinna zatem uwzględnić cechy tych instrumentów, w tym przewidywany zakres przeniesienia do prywatnego nabywcy lub do instytucji pomostowej, rodzaje instrumentów, które mają zostać przeniesione, oczekiwaną wartość i zbywalność tych instrumentów oraz projekt preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym uzupełniające wykorzystanie instrumentu wydzielenia aktywów. Ponieważ organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi w każdym przypadku podjąć indywidualną decyzję w sprawie ewentualnego wykorzystania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków z systemu gwarancji depozytów, a nie można założyć z całą pewnością *ex ante*, czy taka decyzja zostanie przez niego podjęta, Jednolita Rada nie powinna uwzględniać potencjalnego wkładu systemu gwarancji depozytów (przy kalibracji poziomu MREL w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji). ***Podejście to zmniejsza również prawdopodobieństwo wystąpienia pokusy nadużycia, ponieważ dzięki niemu podmioty nie będą zakładały, że środki z odpowiedniego systemu gwarancji depozytów zostaną wykorzystane do osiągnięcia celu 8 % łącznych zobowiązań i funduszy własnych.***

▌

(13) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ([11]) EBC jest uprawniony do wykonywania zadań nadzorczych w zakresie wczesnej interwencji. Konieczne jest ograniczenie ryzyka wynikającego z rozbieżnych transpozycji do prawa krajowego środków wczesnej interwencji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE oraz ułatwienie skutecznego i spójnego wykonywania przez EBC jego uprawnień do wprowadzania środków wczesnej interwencji. Te środki wczesnej interwencji utworzono w celu umożliwienia właściwym organom zaradzenia pogarszaniu się sytuacji finansowej i gospodarczej danej instytucji lub danego podmiotu oraz ograniczenia, w możliwym zakresie, ryzyka związanego z ewentualną restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz jej skutków. Jednak ze względu na brak pewności w odniesieniu do mechanizmów inicjujących wprowadzenie środków wczesnej interwencji oraz częściowe pokrywanie się tych środków ze środkami nadzorczymi, środki wczesnej interwencji są rzadko stosowane. Przepisy dyrektywy 2014/59/UE dotyczące środków wczesnej interwencji powinny zatem zostać odzwierciedlone w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, dzięki czemu zapewnione zostanie jednolite i mające bezpośrednie zastosowanie narzędzie prawne dla EBC, a warunki stosowania tych środków wczesnej interwencji powinny zostać uproszczone i doprecyzowane. Aby rozwiać wątpliwości dotyczące warunków i terminów odwołania organu zarządzającego i powołania tymczasowych administratorów, należy wyraźnie określić te środki jako środki wczesnej interwencji, a ich zastosowanie powinno podlegać tym samym mechanizmom inicjującym. Jednocześnie EBC powinien być zobowiązany do wyboru odpowiednich środków w celu rozwiązania konkretnej sytuacji zgodnie z zasadą proporcjonalności. Aby umożliwić EBC uwzględnienie ryzyka utraty reputacji lub ryzyka związanego z praniem pieniędzy lub technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, powinien on oceniać warunki zastosowania środków wczesnej interwencji nie tylko na podstawie wskaźników ilościowych, w tym wymogów kapitałowych lub wymogów dotyczących płynności, poziomu dźwigni, kredytów zagrożonych lub koncentracji ekspozycji, ale także na podstawie wskaźników jakościowych.

([11]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

(14) Konieczne jest zapewnienie, aby Jednolita Rada mogła przygotować się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinien zatem z odpowiednim wyprzedzeniem poinformować Jednolitą Radę o pogorszeniu się sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, a Jednolita Rada powinna mieć uprawnienia niezbędne do wdrożenia środków przygotowawczych. Istotne jest, że aby umożliwić Jednolitej Radzie jak najszybszą reakcję na pogorszenie sytuacji instytucji lub podmiotu, uprzednie zastosowanie środków wczesnej interwencji nie powinno być warunkiem wystąpienia przez Jednolitą Radę z ofertą sprzedaży instytucji lub podmiotu lub zwrócenia się o informacje potrzebne do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania wyceny. Aby zapewnić spójną, skoordynowaną, skuteczną i szybką reakcję na pogorszenie sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu oraz odpowiednio przygotować się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest wzmocnienie współpracy i koordynacji między EBC, właściwymi organami krajowymi i Jednolitą Radą. Gdy tylko instytucja lub podmiot spełni warunki zastosowania środków wczesnej interwencji, EBC, właściwe organy krajowe i Jednolita Rada powinny zintensyfikować wymianę informacji, w tym informacji wstępnych, oraz wspólnie monitorować sytuację finansową instytucji lub podmiotu.

(14a) W przypadku gdy Jednolita Rada wymaga informacji niezbędnych do aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przygotowania do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub przeprowadzenia wyceny, EBC lub odpowiednie właściwe organy krajowe powinny przekazać Jednolitej Radzie te informacje w zakresie, w jakim są one im dostępne. W przypadku gdy EBC lub właściwe organy krajowe nie mają jeszcze dostępu do istotnych informacji, Jednolita Rada, EBC lub odpowiednie właściwe organy krajowe powinny współpracować ze sobą i koordynować działania w celu zebrania informacji, które Jednolita Rada uważa za niezbędne. W kontekście takiej współpracy właściwe organy krajowe powinny gromadzić niezbędne informacje z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

(15) Konieczne jest zapewnienie szybkich działań i wczesnej koordynacji między Jednolitą Radą i EBC – lub odpowiednim właściwym organem krajowym w przypadku mniej istotnych grup transgranicznych – gdy instytucja lub podmiot kontynuuje działalność, ale istnieje istotne ryzyko, że może dojść do upadłości. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinien zatem jak najszybciej powiadomić Jednolitą Radę o takim ryzyku. Powiadomienie to powinno zawierać uzasadnienie oceny EBC lub odpowiedniego właściwego organu krajowego oraz przegląd alternatywnych środków sektora prywatnego, działań nadzorczych lub środków wczesnej interwencji, które są dostępne w celu zapobieżenia upadłości instytucji lub podmiotu w rozsądnych ramach czasowych. Takie wczesne powiadomienie powinno pozostawać bez uszczerbku dla procedur służących ustaleniu, czy warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione.Uprzednie powiadomienie Jednolitej Rady przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy wystąpieniu istotnego ryzyka, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub zagrożone upadłością, nie powinno warunkować późniejszego stwierdzenia, że instytucja lub podmiot faktycznie są na progu upadłości lub zagrożone upadłością. Jeżeli ponadto na późniejszym etapie instytucja lub podmiot zostaną uznane za będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością i nie będą istniały żadne alternatywne rozwiązania zapobiegające takiej upadłości w rozsądnym terminie, Jednolita Rada musi podjąć decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takim przypadku szybkie podjęcie decyzji o zastosowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec instytucji lub podmiotu może mieć zasadnicze znaczenie dla pomyślnego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności dlatego, że wcześniejsza interwencja w tej instytucji lub tym podmiocie może przyczynić się do zapewnienia wystarczających poziomów zdolności do pokrycia strat i płynności w celu realizacji tej strategii. Należy zatem umożliwić Jednolitej Radzie dokonanie oceny, w ścisłej współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym, jaki jest rozsądny termin na wdrożenie alternatywnych środków w celu niedopuszczenia do upadłości instytucji lub podmiotu. ***W ramach tej oceny należy również wziąć pod uwagę potrzebę utrzymania zdolności organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz danego podmiotu do skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli stanie się ona ostatecznie konieczna, ale nie powinno to uniemożliwiać podejmowania alternatywnych środków. W szczególności przewidywane ramy czasowe alternatywnych środków powinny być tak ustalone, aby nie zagrażały skuteczności ewentualnej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.*** Aby zapewnić terminowe rozstrzygnięcie i umożliwić Jednolitej Radzie odpowiednie przygotowanie się do przeprowadzenia potencjalnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, Jednolita Rada i EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy powinny odbywać regularne spotkania, przy czym o częstotliwości tych spotkań powinna decydować Jednolita Rada, mając na uwadze okoliczności danej sprawy.

(16) Aby uwzględnić istotne naruszenia wymogów ostrożnościowych, konieczne jest dalsze doprecyzowanie warunków umożliwiających stwierdzenie, że jednostki dominujące, w tym spółki holdingowe, są na progu upadłości lub zagrożone upadłością. Naruszenie tych wymogów przez jednostkę dominującą powinno być istotne, jeżeli rodzaj i zakres takiego naruszenia jest porównywalny z naruszeniem, które, gdyby zostało popełnione przez instytucję kredytową, uzasadniałoby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ zgodnie z art. 18 dyrektywy 2013/36/UE.

(17) Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być stosowane do dowolnych instytucji lub podmiotów, niezależnie od ich wielkości i modelu biznesowego, jeśli ***ocena interesu publicznego jest pozytywna***. Aby zapewnić uzyskanie takich efektów, należy określić kryteria stosowania oceny interesu publicznego w odniesieniu do instytucji lub podmiotu będących na progu upadłości. ***W tym kontekście należy uściślić, że w zależności od konkretnych okoliczności niektóre funkcje instytucji lub podmiotu można uznać za krytyczne, jeśli zaprzestanie ich wykonywania miałoby wpływ na stabilność finansową lub usługi krytyczne na poziomie regionalnym, w szczególności gdy substytucyjność funkcji krytycznych zależy od odnośnego rynku geograficznego.***

(18) Ocena, czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji lub podmiotu leży w interesie publicznym, powinna odzwierciedlać okoliczność, że deponenci zyskują lepszą ochronę, gdy fundusze systemu gwarancji depozytów są wykorzystywane bardziej efektywnie, a straty tych funduszy są minimalizowane. Z tego względu w ocenie interesu publicznego cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegający na ochronie deponentów należy uznać za osiągnięty w lepszy sposób w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli wybór ogłoszenia upadłości wiązałby się z większymi kosztami dla systemu gwarancji depozytów.

(19) Ocena, czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji lub podmiotu leży w interesie publicznym, powinna również odzwierciedlać, na ile to możliwe, różnicę między – z jednej strony – finansowaniem zapewnianym za pośrednictwem sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe (mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemy gwarancji depozytów) a z drugiej strony – finansowaniem zapewnianym przez państwa członkowskie z pieniędzy podatników. Finansowanie zapewniane przez państwa członkowskie wiąże się z wyższym ryzykiem pokusy nadużycia i stanowi mniejszą zachętę do zachowania dyscypliny rynkowej***, zatem powinno być rozważane jedynie w nadzwyczajnych okolicznościach***. W związku z tym, przy ocenie celu polegającego na ograniczeniu do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, Jednolita Rada powinna uznawać finansowanie za pośrednictwem mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemu gwarancji depozytów za rozwiązanie korzystniejsze niż finansowanie w takiej samej wysokości pochodzące z budżetu państw członkowskich.

(19a) Jeżeli krajowe przepisy dotyczące upadłości oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skutecznie i w tym samym stopniu realizują cele ram, pierwszeństwo należy przyznać wariantowi minimalizującemu ryzyko dla podatników i gospodarki. Takie podejście jest rozważne i odpowiedzialne oraz dostosowane do nadrzędnego celu, jakim jest ochrona zarówno interesów podatników, jak i ogólnej stabilności gospodarczej.

(19b) Finansowane przez podatników nadzwyczajne wsparcie finansowe dla instytucji i podmiotów powinno być przyznawane, o ile w ogóle, tylko w celu zaradzenia poważnemu zakłóceniu w gospodarce o wyjątkowym i systemowym charakterze, ponieważ znacznie obciąża finanse publiczne i zakłóca równe warunki działania na rynku wewnętrznym.

(20) Aby zapewnić osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w najbardziej skuteczny sposób, ***w ocenie*** interesu publicznego ***należy wziąć pod uwagę, czy*** likwidacja instytucji lub podmiotu będących na progu upadłości w ramach standardowego postępowania upadłościowego doprowadziłaby do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób bardziej skuteczny ***niż restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja***, a nie tylko w takim samym zakresie.

(21) W kontekście doświadczeń zdobytych podczas wdrażania dyrektywy 2014/59/UE, rozporządzenia (UE) nr 806/2014 i dyrektywy 2014/49/UE konieczne jest doprecyzowanie warunków, na jakich można wyjątkowo przyznać środki o charakterze ostrożnościowym kwalifikujące się jako nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe. Aby ograniczyć do minimum zakłócenia konkurencji wynikające z różnic między poszczególnymi systemami gwarancji depozytów funkcjonującymi w Unii, uruchomienie takich systemów w kontekście środków zapobiegawczych zgodnych z wymogami określonymi w dyrektywie 2014/49/UE, kwalifikujących się jako nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, powinny być wyjątkowo dozwolone w przypadku, gdy instytucja lub podmiot będące beneficjentem nie spełniają żadnego z warunków uznania ich za będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością. Należy zapewnić, by środki ostrożnościowe były podejmowane odpowiednio wcześnie. Podstawą uznania przez EBC, że instytucja lub podmiot są wypłacalne do celów dokapitalizowania ostrożnościowego jest obecnie dokonanie perspektywicznej oceny na okres kolejnych 12 miesięcy, dotyczącej tego, czy instytucja lub podmiot mogą spełnić wymogi w zakresie funduszy własnych określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w rozporządzeniu (UE) 2019/2033 oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych określony w dyrektywie 2013/36/UE lub dyrektywie (UE) 2019/2034. Praktykę tę należy uwzględnić w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. Ponadto środki wsparcia udzielane w odniesieniu do aktywów o obniżonej jakości, w tym podmioty zarządzające aktywami lub systemy gwarancji aktywów, mogą okazać się skuteczne i efektywne w usuwaniu przyczyn ewentualnej trudnej sytuacji finansowej instytucji i podmiotów oraz zapobieganiu ich upadłości, a zatem mogą stanowić odpowiednie środki ostrożnościowe. Należy zatem określić, że takie środki ostrożnościowe mogą mieć formę środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości.

(22) Aby zachować dyscyplinę rynkową, chronić fundusze publiczne i uniknąć zakłóceń konkurencji, środki ostrożnościowe powinny być stosowane tylko na zasadzie wyjątku i tylko w sytuacjach poważnych zakłóceń na rynku lub w celu zachowania stabilności finansowej***, w szczególności w przypadku kryzysu systemowego***. Ponadto środki ostrożnościowe nie powinny być stosowane w celu pokrycia poniesionych lub prawdopodobnych strat. Najbardziej wiarygodnym instrumentem identyfikowania poniesionych lub prawdopodobnych strat jest ocena jakości aktywów przeprowadzana przez EBC, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB"), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ([12]), lub właściwe organy krajowe. EBC oraz właściwe organy krajowe powinny wykorzystać taką ocenę w celu zidentyfikowania poniesionych lub prawdopodobnych strat, jeśli taki przegląd można przeprowadzić w rozsądnym terminie. Jeśli nie jest to możliwe, EBC i właściwe organy krajowe powinny zidentyfikować poniesione lub prawdopodobne poniesione straty w najbardziej wiarygodny sposób, jaki jest możliwy w danych okolicznościach, w stosownych przypadkach na podstawie kontroli na miejscu.

(23) Dokapitalizowanie ostrożnościowe ma na celu wsparcie rentownych instytucji i podmiotów, w odniesieniu do których ustalono, że w najbliższej przyszłości mogą napotkać przejściowe trudności, oraz zapobieganie dalszemu pogarszaniu się ich sytuacji. Aby uniknąć sytuacji, w której dotacje publiczne są przyznawane przedsiębiorstwom, które są nierentowne już w momencie przyznania wsparcia, środki ostrożnościowe przyznane w formie nabycia instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych lub za pośrednictwem środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości nie powinny przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia niedoborów kapitału zidentyfikowanych w niekorzystnym scenariuszu testu warunków skrajnych lub równoważnym. Aby zapewnić ostateczne wstrzymanie finansowania ze środków publicznych, te środki ostrożnościowe powinny być również ograniczone w czasie i obejmować określony jednoznaczny horyzont czasowy, w jakim ich przyznawanie zostanie zakończone („strategia ***odejścia od środka wsparcia"***). Instrumenty bezterminowe, w tym kapitał podstawowy Tier I, należy stosować tylko w wyjątkowych okolicznościach i powinny one podlegać pewnym ograniczeniom ilościowym, ponieważ ze względu na swój charakter nie są dobrze przystosowane do spełnienia warunku tymczasowości.

(24) Środki ostrożnościowe należy ograniczyć do kwoty, której instytucja lub podmiot potrzebował(a)by do utrzymania wypłacalności w przypadku wystąpienia niekorzystnego scenariusza określonego w teście warunków skrajnych lub równoważnym ćwiczeniu. W przypadku środków ostrożnościowych w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości instytucja lub podmiot otrzymująca/-y powinny mieć możliwość wykorzystania tej kwoty na pokrycie strat z tytułu przeniesionych aktywów lub w połączeniu z nabyciem instrumentów kapitałowych, pod warunkiem że nie zostanie przekroczona ogólna kwota stwierdzonego niedoboru. Należy również zapewnić, aby takie środki ostrożnościowe w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości były zgodne z obowiązującymi zasadami pomocy państwa i najlepszymi praktykami, aby przywracały długoterminową rentowność instytucji lub podmiotu, aby pomoc państwa była ograniczona do niezbędnego minimum i aby uniknąć zakłóceń konkurencji. Z tych powodów zainteresowane organy powinny w przypadku środków ostrożnościowych w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości wziąć pod uwagę szczegółowe wytyczne, w tym modelowe rozwiązanie dotyczące spółek zarządzania aktywami ([13]) i komunikat w sprawie rozwiązania problemu kredytów zagrożonych ([14]). Te środki ostrożnościowe w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości powinny również zawsze podlegać nadrzędnemu warunkowi tymczasowości. Oczekuje się, że gwarancje publiczne udzielone na określony czas w odniesieniu do aktywów o obniżonej jakości danej instytucji lub danego podmiotu zapewnią lepszą zgodność z warunkiem tymczasowości niż przeniesienie takich aktywów do podmiotu korzystającego ze wsparcia publicznego. ***Aby zadbać o to, by instytucje otrzymujące wsparcie przestrzegały warunków, jakimi obwarowano środek wsparcia, EBC lub właściwe organy krajowe powinny zażądać przedstawienia planu działań naprawczych od instytucji, które nie wywiązały się ze swoich zobowiązań. Jeżeli zdaniem EBC lub właściwego organu krajowego środki zawarte w planie działań naprawczych nie są w stanie zapewnić długoterminowej rentowności instytucji albo jeżeli instytucja nie zastosowała się do planu działań naprawczych, EBC lub właściwy organ krajowy powinien dokonać oceny tego, czy instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.***

(25) Ważne jest, aby Jednolita Rada podjęła szybkie i terminowe działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli takie działanie wiąże się z przyznaniem pomocy państwa lub pomocy z funduszu. Konieczne jest zatem umożliwienie Jednolitej Radzie przyjęcia danego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zanim Komisja dokona oceny, czy taka pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. Aby jednak zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w takim scenariuszu, pomoc w ramach programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujących przyznanie pomocy państwa lub pomocy z funduszu powinna ostatecznie podlegać zatwierdzeniu przez Komisję. Aby umożliwić Komisji jak najwcześniejszą ocenę, czy pomoc z funduszu jest zgodna z jednolitym rynkiem, oraz zapewnić sprawny przepływ informacji, konieczne jest również określenie, że Jednolita Rada i Komisja powinny niezwłocznie wymieniać się wszelkimi niezbędnymi informacjami dotyczącymi możliwego wykorzystania pomocy z funduszu oraz ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących tego, kiedy i jakie informacje Jednolita Rada powinna przekazywać Komisji w celu umożliwienia jej przeprowadzenia oceny zgodności pomocy z funduszu z rynkiem wewnętrznym.

([12]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

([13]) COM(2018) 133 final.

([14]) COM(2020) 822 final.

(26) Procedura regulująca uruchomienie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz procedura regulująca decyzję o zastosowaniu uprawnień do umorzenia i konwersji są podobne. Należy zatem ujednolicić odpowiednie zadania Jednolitej Rady i EBC albo właściwego organu krajowego, w zależności od przypadku, gdy z jednej strony dokonują one oceny, czy istnieją warunki do zastosowania uprawnień do umorzenia i konwersji, a z drugiej strony, gdy dokonują one oceny warunków przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(27) Możliwa jest sytuacja, w której działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma być zastosowane do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest głównym podmiotem grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy uprawnienia do umorzenia i konwersji mają być zastosowane do innego podmiotu z tej samej grupy. Współzależności między takimi podmiotami, w tym istnienie skonsolidowanych wymogów kapitałowych, które mają zostać przywrócone, oraz potrzeba uruchomienia mechanizmów absorpcji strat na wyższym szczeblu i dokapitalizowania na niższym szczeblu mogą utrudniać dokonanie oceny potrzeb w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania, a tym samym określenie niezbędnych kwot, które mają zostać umorzone lub poddane konwersji. Należy zatem określić procedurę stosowania uprawnienia do umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych w takich sytuacjach, przy czym Jednolita Rada powinna uwzględnić takie współzależności. W tym celu, w przypadku gdy jeden podmiot spełnia warunki zastosowania uprawnienia do umorzenia i konwersji, a inny podmiot w ramach tej samej grupy spełnia jednocześnie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna przyjąć program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujący oba te podmioty.

(28) Aby zwiększyć pewność prawa oraz z uwagi na potencjalne znaczenie zobowiązań, które mogą powstać w wyniku niepewnych przyszłych zdarzeń, w tym w wyniku sporów sądowych toczących się w czasie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest określenie podejścia do tych zobowiązań do celów stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Kierunek w tym zakresie powinny wyznaczać reguły rachunkowości, a w szczególności reguły rachunkowości określone w międzynarodowym standardzie rachunkowości 37 przyjętym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008 ([15]). Na tej podstawie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dokonać rozróżnienia między rezerwami a zobowiązaniami warunkowymi. Rezerwy stanowią zobowiązania, które wiążą się z prawdopodobnym wypływem środków i które można wiarygodnie oszacować. Zobowiązania warunkowe nie są ujmowane jako zobowiązania księgowe, ponieważ wiążą się z obowiązkiem, którego nie można uznać za prawdopodobny w momencie szacowania lub którego nie można wiarygodnie oszacować.

(29) Ponieważ rezerwy stanowią zobowiązania księgowe, należy sprecyzować, że takie rezerwy mają być traktowane w taki sam sposób, jak inne zobowiązania. W odniesieniu do takich rezerw powinna zachodzić możliwość umorzenia lub konwersji, chyba że spełniają one jedno ze szczególnych kryteriów wyłączenia ich z zakresu instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Biorąc pod uwagę potencjalne znaczenie tych rezerw dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w celu zapewnienia pewności w stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu, należy określić, że rezerwy są częścią zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji oraz że w związku z tym ma do nich zastosowanie instrument umorzenia lub konwersji długu.

(30) Zgodnie z zasadami rachunkowości zobowiązania warunkowe nie mogą być ujmowane jako zobowiązania, a zatem nie powinny podlegać umorzeniu lub konwersji. Należy jednak zapewnić, aby zobowiązanie warunkowe, które powstałoby w wyniku zdarzenia, którego wystąpienie jest mało prawdopodobne lub którego nie można wiarygodnie oszacować w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie wpływało negatywnie na skuteczność strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Aby osiągnąć ten cel, rzeczoznawca powinien, w ramach wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenić zgodnie ze swoimi najlepszymi możliwościami zobowiązania warunkowe ujęte w bilansie instytucji lub podmiotu objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz określić ilościowo potencjalną wartość tych zobowiązań. Aby zapewnić, że po zakończeniu procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucja lub podmiot może przez odpowiedni czas utrzymać wystarczające zaufanie rynku, rzeczoznawca powinien uwzględnić tę potencjalną wartość przy ustalaniu kwoty podlegającej umorzeniu lub konwersji w odniesieniu do zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji i wymaganej w celu przywrócenia współczynników kapitałowych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W szczególności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien stosować swoje uprawnienia do konwersji w odniesieniu do zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji w zakresie niezbędnym do zagwarantowania, że dokapitalizowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest wystarczające do pokrycia potencjalnych strat, które mogą być spowodowane zobowiązaniem mogącym powstać w wyniku zdarzenia, którego wystąpienie jest mało prawdopodobne. Oceniając kwotę, która ma podlegać umorzeniu lub konwersji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien starannie rozważyć wpływ potencjalnej straty na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie szeregu czynników, w tym prawdopodobieństwa urzeczywistnienia się zdarzenia, horyzontu czasowego jego urzeczywistnienia oraz kwoty zobowiązania warunkowego.

([15]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

(31) W pewnych okolicznościach, po zapewnieniu z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wkładu w wysokości maksymalnie 5 % łącznych zobowiązań instytucji lub podmiotu, w tym funduszy własnych, Jednolita Rada może wykorzystać dodatkowe źródła finansowania w celu dalszego wsparcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy doprecyzować, w jakich okolicznościach można zapewnić dalsze wsparcie z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli wszystkie zobowiązania o stopniu uprzywilejowania niższym niż depozyty, które nie są obowiązkowo lub uznaniowo wyłączone z umorzenia lub konwersji długu, zostały w całości poddane umorzeniu lub konwersji.

(32) Powodzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zależy od terminowego dostępu Jednolitej Rady do istotnych informacji pochodzących od instytucji i podmiotów, za które odpowiada Jednolita Rada, oraz od instytucji i organów publicznych. W tym kontekście Jednolita Rada powinna mieć dostęp do informacji statystycznych zgromadzonych przez EBC w ramach pełnienia funkcji banku centralnego oprócz informacji udostępnianych EBC w ramach sprawowania przez niego funkcji nadzorczej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2533/98 ([16]) Jednolita Rada powinna zapewnić fizyczną i logiczną ochronę poufnych informacji statystycznych i powinna wystąpić do EBC o zezwolenie na ich dalsze przekazywanie, które może być konieczne do realizacji zadań Jednolitej Rady. Ponieważ informacje dotyczące liczby klientów, dla których instytucja lub podmiot jest jedynym lub głównym partnerem bankowym, przechowywane w scentralizowanych automatycznych mechanizmach ustanowionych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ([17]), mogą być niezbędne do przeprowadzenia oceny interesu publicznego, Jednolita Rada powinna mieć możliwość otrzymywania tych informacji w poszczególnych przypadkach. Należy również określić dokładny czas uzyskania pośredniego dostępu do informacji przez Jednolitą Radę. W szczególności, jeżeli instytucja lub organ, który jest zobowiązany do współpracy z Jednolitą Radą w odpowiedzi na jej wniosek o udzielenie informacji, dysponuje odpowiednimi informacjami, taka instytucja lub taki organ powinny przekazać te informacje Jednolitej Radzie. Jeżeli w tym czasie informacje nie są dostępne, niezależnie od przyczyny braku dostępności, Jednolita Rada powinna mieć możliwość uzyskania tych informacji od osoby fizycznej lub prawnej, która je otrzymała za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub bezpośrednio po powiadomieniu o tym odnośnych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna mieć również możliwość określenia procedury, w ramach której powinna otrzymywać informacje od podmiotów finansowych, oraz formy, w jakiej powinna je otrzymywać, w celu zapewnienia, aby takie informacje były jak najlepiej dostosowane do jej potrzeb, z uwzględnieniem wirtualnych pokojów danych. Aby zapewnić jak najszerszy zakres współpracy ze wszystkimi podmiotami, które mogą posiadać dane istotne dla Jednolitej Rady i niezbędne do wykonywania powierzonych jej zadań, oraz aby uniknąć powielania wniosków kierowanych do instytucji i podmiotów, instytucje i organy publiczne, z którymi Jednolita Rada powinna mieć możliwość współpracy, weryfikacji dostępności informacji i wymiany informacji, powinny ponadto obejmować członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych, odpowiednie systemy gwarancji depozytów, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, Europejskie Urzędy Nadzoru i Europejski Mechanizm Stabilności. Co więcej, aby zapewnić w razie potrzeby terminowe uruchomienie umów finansowych zawartych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna informować Komisję i EBC, gdy tylko uzna, że konieczne może być uruchomienie takich umów finansowych, oraz przekazać Komisji i EBC wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez nie zadań dotyczących takich umów finansowych.

(33) Art. 86 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE stanowi, że standardowe postępowanie upadłościowe w odniesieniu do instytucji i podmiotów objętych zakresem stosowania tej dyrektywy nie może zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a nakaz, na mocy którego instytucja lub podmiot zostają objęte standardowym postępowaniem upadłościowym nie może zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody. Przepis ten nie jest odzwierciedlony w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. Zgodnie z podziałem zadań określonym w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny konsultować się z Jednolitą Radą przed podjęciem działań zgodnie z art. 86 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do instytucji i podmiotów, za które bezpośrednio odpowiada Jednolita Rada.

(34) Kryteria wyboru na stanowisko wiceprzewodniczącego Jednolitej Rady są takie same jak w przypadku wyboru przewodniczącego oraz pozostałych członków Jednolitej Rady zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z tym właściwe jest zapewnienie również wiceprzewodniczącemu Jednolitej Rady takich samych praw głosu, jakie przysługują przewodniczącemu i członkom Jednolitej Rady zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

I

([16]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8).

([17]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

(36) Aby umożliwić Jednolitej Radzie dokonanie wstępnej oceny projektu wstępnego budżetu na sesji plenarnej, zanim przewodniczący przedstawi jego ostateczny projekt, należy przedłużyć okres, w którym przewodniczący ma przedstawić wstępny wniosek dotyczący rocznego budżetu Jednolitej Rady.

(37) Po upływie początkowego okresu gromadzenia środków w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym to okresie mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, dostępne środki finansowe funduszu mogą ulegać nieznacznym obniżeniom wartości poniżej poziomu docelowego, w szczególności w wyniku wzrostu wartości depozytów gwarantowanych. Kwota składek *ex ante*, których wniesienie może być wymagane w takich okolicznościach, będzie zatem prawdopodobnie niewielka. Możliwe jest zatem, że po kilku latach kwota takich składek *ex ante* nie będzie już współmierna do kosztów ich poboru. Jednolita Rada powinna zatem mieć możliwość odroczenia poboru składek ex ante na okres ***do trzech lat***, do czasu, gdy kwota, która ma zostać pobrana, osiągnie wysokość proporcjonalną do kosztów związanych z procesem poboru, pod warunkiem że takie odroczenie nie będzie miało istotnego wpływu na zdolność Jednolitej Rady do korzystania z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(38) Nieodwołalne zobowiązania płatnicze są jednym z elementów dostępnych środków finansowych w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Konieczne jest zatem określenie okoliczności, w których można uruchomić te zobowiązania do zapłaty, oraz określenie procedury mającej zastosowanie w przypadku wygaśnięcia zobowiązań w sytuacji, gdy instytucja lub podmiot przestaje podlegać obowiązkowi wnoszenia składek na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto aby zapewnić większą przejrzystość i pewność w odniesieniu do udziału nieodwołalnych zobowiązań do płatności w całkowitej kwocie składek *ex ante*, które mają zostać zebrane, Jednolita Rada powinna ustalić taki udział w ujęciu rocznym z zastrzeżeniem obowiązujących limitów.

(39) Maksymalna roczna kwota nadzwyczajnych składek ex post na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których można wymagać, jest obecnie ograniczona do trzykrotnej wysokości kwoty składek *ex ante*. Po upływie początkowego okresu gromadzenia środków, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, w okolicznościach innych niż korzystanie z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wysokość takich składek *ex ante* będzie zależeć wyłącznie od zmian poziomu depozytów gwarantowanych, a zatem składki te prawdopodobnie będą niskie. Ustalanie maksymalnej kwoty nadzwyczajnych składek *ex post* na podstawie kwoty składek *ex ante* mogłoby skutkować drastycznym ograniczeniem możliwości pobierania składek *ex post* przez jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co zmniejszyłoby jego zdolność do działania. Aby uniknąć takiego rezultatu, należy ustanowić inny limit, a maksymalną kwotę nadzwyczajnych składek ex post, których można wymagać, należy ustalić na poziomie trzykrotnej wysokości jednej ósmej poziomu docelowego ustalonego dla funduszu.

(40) Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być wykorzystywany w celu wspierania stosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, w ramach których zbiór aktywów, praw i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przenoszony na odbiorcę. W takim przypadku po stronie Jednolitej Rady może powstać roszczenie wobec pozostałej części instytucji lub podmiotu w przypadku ich późniejszej likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Może to mieć miejsce, gdy jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wykorzystywany w związku ze stratami, jakie w przeciwnym razie ponieśliby wierzyciele, w tym w formie gwarancji aktywów i zobowiązań lub pokrycia różnicy między przeniesionymi aktywami i zobowiązaniami. W celu zapewnienia, aby akcjonariusze i wierzyciele pozostali w pozostałej części instytucji lub podmiotu skutecznie pokryli straty instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz w celu zwiększenia możliwości dokonania spłaty na rzecz Jednolitej Rady w przypadku upadłości, roszczenia Jednolitej Rady wobec pozostałej części instytucji lub podmiotu oraz roszczenia wynikające z uzasadnionych wydatków prawidłowo poniesionych przez Jednolitą Radę powinny mieć taki sam stopień uprzywilejowania w przypadku upadłości jak w przypadku roszczeń krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdym uczestniczącym państwie członkowskim, przy czym stopień ten powinien być wyższy niż stopień uprzywilejowania depozytów i systemów gwarancji depozytów. Ponieważ rekompensaty wypłacane akcjonariuszom i wierzycielom z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z powodu naruszenia zasady niepogarszania sytuacji wierzycieli mają na celu zrekompensowanie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rekompensaty te nie powinny stanowić podstawy roszczeń Jednolitej Rady.

(41) Ponieważ niektóre przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczące roli, jaką systemy gwarancji depozytów mogą odgrywać w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są podobne do przepisów dyrektywy 2014/59/UE, zmiany wprowadzone do tych przepisów w dyrektywie 2014/59/UE [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE] należy uwzględnić w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014.

(42) Przejrzystość ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia integralności rynku, dyscypliny rynkowej i ochrony inwestorów. Aby umożliwić Jednolitej Radzie wspieranie działań na rzecz zwiększenia przejrzystości i uczestnictwo w takich działaniach, powinna ona mieć możliwość ujawniania informacji, które wynikają z jej własnych analiz, ocen i ustaleń, w tym ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli takie ujawnienie nie naruszyłoby ochrony interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, pieniężnej lub gospodarczej oraz jeżeli za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny.

(43) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 806/2014.

(44) W celu zapewnienia spójności zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, które są podobne do zmian w dyrektywie 2014/59/UE wprowadzonych... [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE], powinny obowiązywać od tej samej daty co data transpozycji... [Urząd Publikacji – proszę wstawić numer dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE], czyli... [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Nie ma jednak powodu, aby opóźniać stosowanie tych zmian w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, które odnoszą się wyłącznie do funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zmiany te powinny być zatem obowiązywać od dnia... [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 1 miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

(45) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie poprawa skuteczności i efektywności ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i podmiotów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na ryzyko, z jakim może wiązać się stosowanie zróżnicowanych podejść krajowych dla integralności jednolitego rynku, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii w drodze zmiany przepisów już ustanowionych na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

   a) pkt 24a otrzymuje brzmienie:

      „24a) »podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, którą Jednolita Rada lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazały, zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia, jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;";

   b) dodaje się pkt 24d i 24e w brzmieniu:

      „24d) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym spoza UE« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 134 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

      24e) »podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym« oznacza podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 136 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;";

   c) pkt 49 otrzymuje brzmienie:

      „49) »zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji« oznaczają zobowiązania, w tym zobowiązania stanowiące podstawę rezerw księgowych, i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 2, i które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 ust. 3;";

2) w art. 4 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

   „1a. Państwa członkowskie jak najszybciej powiadamiają Jednolitą Radę o swoim wniosku dotyczącym nawiązania bliskiej współpracy z EBC zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

   Po dokonaniu powiadomienia na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i przed nawiązaniem bliskiej współpracy państwa członkowskie przekazują wszelkie informacje dotyczące podmiotów i grupa mających siedzibę na ich terytorium, które to informacje mogą być potrzebne Jednolitej Radzie do przygotowania się do zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia i Umowy.";

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 akapit czwarty zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Realizując zadania, o których mowa w niniejszym ustępie, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia. Wszelkie odniesienia do Jednolitej Rady w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 5, art. 8 ust. 6, 8, 12 i 13, art. 10 ust. 1–10, art. 10a, art. 11–14, art. 15 ust. 1, 2 i 3, art. 16, art. 18 ust. 1, 1a, 2 i 6, art. 20, art. 21 ust. 1–7, art. 21 ust. 8 akapit drugi, art. 21 ust. 9 i 10, art. 22 ust. 1, 3 i 6, art. 23 i 24, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 1–15, art. 27 ust. 16 akapit drugi zdanie drugie, akapit trzeci i akapit czwarty zdanie pierwsze, trzecie i czwarte, oraz art. 32 uznaje się za odniesienia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem grup i podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.";

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wyrazy „art. 12 ust. 2" zastępuje się wyrazami „art. 12 ust. 3";

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Po tym, jak powiadomienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanie się skuteczne, uczestniczące państwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedzialność za wykonywanie zadań związanych z podmiotami i grupami mającymi siedzibę na ich terytorium, innymi niż te, o których mowa w ust. 2, przechodzi z powrotem na krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w którym to przypadku akapit pierwszy nie ma już zastosowania. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości powiadamiają o tym Jednolitą Radę i Komisję. Powiadomienie to staje się skuteczne z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.";

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednolita Rada może polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień, o których mowa w art. 10 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29 niniejszego rozporządzenia.";

aa) w ust. 9 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) w stosownych przypadkach – szczegółowy opis powodów stwierdzenia, że daną instytucję należy uznać za podmiot poddawany likwidacji, w tym wyjaśnienie, w jaki sposób organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doszedł do wniosku, że dana instytucja nie pełni funkcji krytycznych;";

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ja) opis tego, w jaki sposób poszczególne strategie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji najlepiej przyczyniłyby się do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 14;";

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„pa) szczegółowy i ilościowy wykaz depozytów gwarantowanych i kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw i małych i średnich przedsiębiorstw.";

b) w ust. 10 dodaje się ***akapity*** w brzmieniu:

„Określenie środków, jakie należy wprowadzić w odniesieniu do jednostek zależnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może podlegać zastosowaniu przez Jednolitą Radę uproszczonego podejścia, ***po konsultacji z odpowiednim krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz*** jeżeli takie podejście nie miałoby negatywnego wpływu na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, z uwzględnieniem wielkości jednostki zależnej, jej profilu ryzyka, braku funkcji krytycznych oraz strategii grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się, czy podmioty w grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inne niż podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwalifikują się jako podmioty poddawane likwidacji. Bez uszczerbku dla innych czynników, które Jednolita Rada może uznać za istotne, podmioty, które pełnią funkcje krytyczne, nie kwalifikują się jako podmioty poddawane likwidacji.";

ba) w ust. 11 dodaje się literę w brzmieniu:

„-aa) zawiera szczegółowy opis powodów ustalenia, że dany podmiot powiązany należy uznać za podmiot poddawany likwidacji, w tym wyjaśnienie, w jaki sposób organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doszedł do wniosku, że instytucja nie pełni funkcji krytycznych, oraz w jaki sposób uwzględniono stosunek jej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i przychodu operacyjnego do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i przychodu operacyjnego grupy, a także wskaźnik dźwigni podmiotu powiązanego w kontekście grupy;";

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„14. Jednolita Rada nie przyjmuje planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w ust. 1, jeżeli ma zastosowanie art. 22 ust. 5 lub jeżeli ***wszczęto postępowanie upadłościowe w odniesieniu do podmiotu lub grupy*** zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym na podstawie art. 32b dyrektywy 2014/59/UE.";

5) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 akapit czwarty wyrazy „akapicie pierwszym" zastępuje się wyrazami „akapicie trzecim";

b) w ust. 7 wyrazy „skierowane do danej instytucji lub jednostki dominującej" zastępuje się wyrazami „skierowane do podmiotu lub jednostki dominującej", a wyrazy „wpływ na model biznesowy danej instytucji" zastępuje się wyrazami „wpływ na model biznesowy danego podmiotu lub danej grupy";

c) w ust. 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie drugim wyrazy „daną instytucję" oraz „instytucji" zastępuje się odpowiednio wyrazami „odnośny podmiot" i „podmiotu";

(ii) w akapicie trzecim wyraz „instytucję" zastępuje się wyrazem „podmiot";

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli środki zaproponowane przez dany podmiot skutecznie ograniczają lub usuwają przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada, po konsultacji z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym i, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym organem makroostrożnościowym, podejmuje decyzję. W decyzji tej wskazuje się, że zaproponowane środki skutecznie ograniczają lub usuwają przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nakazuje się krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązanie odnośnej instytucji, jednostki dominującej lub dowolnej jednostki zależnej danej grupy do wprowadzenia proponowanych środków.";

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„***13a. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje na koniec każdego cyklu planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zanonimizowany wykaz przedstawiający w formie zagregowanej wszystkie zidentyfikowane istotne przeszkody dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz odpowiednie działania służące ich wyeliminowaniu. Stosuje się przepisy dotyczące tajemnicy służbowej określone w art. 88.";***

6) w art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, gdy spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada jest uprawniona – zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu – do polecenia krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zakazał temu podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanej dalej »M-MDA«), obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez którekolwiek z następujących działań:";

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot nie podlega wymogowi połączonego bufora na tej samej podstawie, na której jest zobowiązany do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e, Jednolita Rada stosuje ust. 1–6 niniejszego artykułu na podstawie oszacowania wymogu połączonego bufora zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1118 (*). Zastosowanie ma art. 128 akapit czwarty dyrektywy 2013/36/UE.

Jednolita Rada uwzględnia oszacowany wymóg połączonego bufora, o którym mowa w akapicie pierwszym, w decyzji określającej wymogi, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia. Odnośny podmiot podaje do wiadomości publicznej oszacowany wymóg połączonego bufora wraz z informacjami, o których mowa w art. 45i ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE.

_____

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1118 z dnia 26 marca 2021 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom wspomnianej dyrektywy (Dz.U. L 241 z 8.7.2021, s. 1).”;

7) w art. 12 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Jednolita Rada odpowiada za wydawanie podmiotom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zezwoleń, o których mowa w art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jednolita Rada kieruje swoją decyzję do odnośnego podmiotu.”;

8) w art. 12a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3, stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane i określone przez Jednolitą Radę na mocy niniejszego artykułu i art. 12b–12i oraz zgodnie z tymi artykułami.”;

9) w art. 12c wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 i 5 wyrazy „globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrazami „podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym”;

b) w ust. 7 w formule wprowadzającej wyrazy „ust. 3” zastępuje się wyrazami „ust. 4”, a wyrazy „globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrazami „podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym”;

c) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wyrazy „globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrazami „podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym”;

(ii) w akapicie drugim lit. c) wyrazy „globalną instytucją o znaczeniu systemowym” zastępuje się wyrazami „podmiotem będącym globalną instytucją o znaczeniu systemowym”;

d) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Jednolita Rada może zezwolić podmiotom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 4, 5 i 7, przy użyciu funduszy własnych lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 i 3, o ile spełnione są wszystkie poniższe warunki:

a) w odniesieniu do podmiotów, które są podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5, Jednolita Rada nie obniżyła wymogu, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, na podstawie akapitu pierwszego tego ustępu;

b) zobowiązania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niespełniające warunku, o którym mowa w art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, są zgodne z warunkami określonymi w art. 72b ust. 4 lit. b)–e) tego rozporządzenia.”;

10) w art. 12d ust. 3 akapit ósmy i ust. 6 akapit ósmy wyrazy „krytycznych funkcji gospodarczych” zastępuje się wyrazami „funkcji krytycznych”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 12da*

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na potrzeby strategii przeniesienia ▌

1. Przy stosowaniu art. 12d do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje ▌korzystanie***, samodzielnie lub w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,*** z instrumentu zbycia działalności lub z instrumentu instytucji pomostowej ▌, Jednolita Rada określa kwotę dokapitalizowania przewidzianą w art. 12d ust. 3 w sposób proporcjonalny na podstawie następujących kryteriów, stosownie do przypadku:

a) wielkość ▌, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka ***podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, w stosownych przypadkach, wielkość części podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która podlega instrumentowi zbycia działalności lub instrumentowi instytucji pomostowej***;

b) akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania, które mają zostać przeniesione na rzecz odbiorcy określonego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem:

(i) głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) zobowiązań wyłączonych z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 27 ust. 3;

(iii) zabezpieczeń, o których mowa w art. 73–80 dyrektywy 2014/59/UE;

(iiia) oczekiwanych wymogów w zakresie funduszy własnych dla każdej instytucji pomostowej, która może być potrzebna do realizacji opuszczenia rynku przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zapewnić zgodność instytucji pomostowej z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, dyrektywą 2013/36/UE i dyrektywą 2014/65/UE, stosownie do przypadku;

(iiib) oczekiwanego żądania odbiorcy, aby transakcja była neutralna pod względem kapitałowym, w odniesieniu do wymogów mających zastosowanie do podmiotu przejmującego.

c) oczekiwana wartość i zbywalność akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w lit. b), z uwzględnieniem:

(i) ewentualnych istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zidentyfikowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są ▌związane z zastosowaniem instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej;

(ii) strat wynikających z aktywów, praw lub zobowiązań pozostawionych w pozostałej części instytucji;

(iia) potencjalnie niesprzyjającego środowiska rynkowego w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

d) kwestia, czy preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub całości lub części aktywów, praw i zobowiązań podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

e) kwestia, czy preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje stosowanie instrumentu wydzielenia aktywów.

▌

3. Zastosowanie ust. 1 nie może skutkować ustaleniem kwoty wyższej niż kwota wynikająca z zastosowania art. 12d ust. 3 ***lub kwoty niższej niż 13,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i niższej niż 5 % miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013***.";

12) w art. 12e ust. 1 wyrazy „globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym" zastępuje się wyrazami „podmiotem będącym globalną instytucją o znaczeniu systemowym";

13) w art. 12g wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada może zadecydować o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 2 lit. b), oraz do instytucji finansowej, o której mowa w art. 2 lit. c) i która jest jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale sama nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.";

(ii) w akapicie trzecim wyrazy „akapitu pierwszego" zastępuje się wyrazami „akapitu pierwszego i drugiego";

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy zgodnie z globalną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależne mające siedzibę w Unii – lub unijna jednostka dominująca i jej instytucje zależne – nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli ustanowiono takie kolegium na podstawie art. 89 dyrektywy 2014/59/UE, zgadzają się z tą strategią, jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub – na zasadzie skonsolidowanej – unijna jednostka dominująca spełniają wymóg określony w art. 12a ust. 1 poprzez emisję instrumentów, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, na rzecz dowolnego z poniższych podmiotów:

a) ich jednostki dominującej najwyższego szczebla mającej siedzibę w państwie trzecim;

b) jednostek zależnych tej jednostki dominującej najwyższego szczebla mających siedzibę w tym samym państwie trzecim;

c) innych podmiotów na warunkach określonych w ust. 2 lit. a) pkt (i) oraz lit. b) pkt (ii) niniejszego artykułu.";

14) w art. 12k wprowadza się następujące zmiany:

a) ***dodaje się ust. 1a w brzmieniu***:

„1***a***. Na zasadzie odstępstwa od art. 12a ust. 1 Jednolita Rada ustala odpowiednie okresy przejściowe dla podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku***, jeżeli instytucje lub podmioty podlegają tym wymogom po wejściu w życie [niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Termin dla podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7 ustala się na... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego].***

Jednolita Rada ustala pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które to poziomy muszą zostać osiągnięte przez podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, do... [dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Pośrednie poziomy docelowe co do zasady zapewniają liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.

Jednolita Rada może ustanowić okres przejściowy, który kończy się po... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego], w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, biorąc pod uwagę:

a) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;

b) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7; oraz

c) czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności, a jeżeli nie jest w stanie – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.";

b) ust. 3 lit. a) wyrazy „Jednolita Rada lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji" zastępuje się wyrazami „Jednolita Rada";

c) w ust. 4 wyrazy „globalną instytucję o znaczeniu systemowym" zastępuje się wyrazami „globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE";

d) ust. 5 i 6 wyrazy „Jednolita Rada oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji" zastępuje się wyrazami „Jednolita Rada";

15) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 13*

Środki wczesnej interwencji

1. EBC ***rozważa bez zbędnej zwłoki i w razie potrzeby*** stosuje środki wczesnej interwencji, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), spełnia którykolwiek z poniższych warunków:

a) odnośny podmiot spełnia wymogi, o których mowa w art. 102 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, oraz zachodzi jedna z poniższych okoliczności:

(i) odnośny podmiot nie podjął działań naprawczych wymaganych przez EBC, w tym środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub art. 49 dyrektywy (UE) 2019/2034;

(ii) EBC jest zdania, że działania naprawcze inne niż środki wczesnej interwencji są niewystarczające do rozwiązania problemów ;

b) odnośny podmiot narusza lub może naruszyć w ciągu 12 miesięcy od dokonania oceny przez EBC wymogi określone w tytule II dyrektywy 2014/65/UE, w art. 3–7, art. 14–17 lub art. 24, 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub w art. 12f lub 12g niniejszego rozporządzenia.

W sytuacji znacznego pogorszenia warunków, niekorzystnych okoliczności lub uzyskania nowych informacji na temat podmiotu EBC może stwierdzić, że warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) pkt (ii), został spełniony bez uprzedniego podjęcia innych działań naprawczych, w tym wykonania uprawnień, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) EBC lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ na mocy dyrektywy 2014/65/UE, lub Jednolita Rada niezwłocznie informują właściwy organ krajowy o naruszeniu lub prawdopodobnym naruszeniu.

2. Do celów ust. 1 środki wczesnej interwencji obejmują następujące elementy:

a) wymóg, aby organ zarządzający podmiotu wykonał jedną z następujących czynności:

(i) wdrożenie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w planie naprawy;

(ii) zaktualizowanie planu naprawy zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, oraz wdrożenie w określonym terminie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w zaktualizowanym planie naprawy;

b) zobowiązanie organu zarządzającego danego podmiotu do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli organ zarządzający nie wypełni tego wymogu, bezpośrednie zwołanie zgromadzenia akcjonariuszy danego podmiotu i w obu przypadkach określenie porządku obrad i nałożenia wymogu rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji przez akcjonariuszy;

c) zobowiązanie organu zarządzającego podmiotu do sporządzenia, a następnie negocjacji planu ***działania*** w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tego podmiotu w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy;

d) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej instytucji;

e) zobowiązanie do odwołania lub wymiany kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego podmiotu w całości lub w odniesieniu do poszczególnych członków, zgodnie z art. 13a;

f) powołanie co najmniej jednego tymczasowego administratora podmiotu zgodnie z art. 13b;

fa) zobowiązanie organu zarządzającego podmiotu do sporządzenia planu, który podmiot będzie mógł wdrożyć, jeżeli odpowiedni organ korporacyjny postanowi rozpocząć dobrowolną likwidację podmiotu.

3. EBC dokonuje wyboru odpowiednich ***i zastosowanych w odpowiednim czasie*** środków wczesnej interwencji w oparciu o to, co jest proporcjonalne do zamierzonych celów, z uwzględnieniem powagi naruszenia lub prawdopodobnego naruszenia oraz tempa pogarszania się sytuacji finansowej podmiotu, a także innych istotnych informacji.

4. W odniesieniu do każdego ze środków, o których mowa w ust. 2, EBC określa termin, który jest odpowiedni do realizacji tego środka i który umożliwia EBC ocenę jego skuteczności.

Ocenę środka przeprowadza się niezwłocznie po osiągnięciu wyznaczonego terminu i przekazuje ją Jednolitej Radzie oraz właściwym krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli z oceny tej wynika, że środki nie zostały w pełni wdrożone lub nie są skuteczne, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy mogą dokonać oceny warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), po skonsultowaniu się z Jednolitą Radą oraz odpowiednim właściwym organem krajowym.

5. Jeżeli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz w nieuczestniczących państwach członkowskich, EBC reprezentuje właściwe organy krajowe uczestniczących państw członkowskich na potrzeby konsultacji i współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi zgodnie z art. 30 dyrektywy 2014/59/UE.

Jeżeli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz jednostki zależne mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich lub istotne oddziały zlokalizowane w nieuczestniczących państwach członkowskich, EBC informuje ***w odpowiednim czasie*** właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, stosownie do przypadku, o wszelkich decyzjach lub środkach, o których mowa w art. 13–13c, dotyczących grupy."

16) dodaje się art. 13a, 13b i 13c w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Wymiana kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego

Do celów art. 13 ust. 2 lit. e) powołanie nowej kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego lub poszczególnych członków tych organów następuje zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym i podlega zatwierdzeniu przez EBC.

Artykuł 13b

Tymczasowy administrator

1. Do celów art. 13 ust. 2 lit. f) EBC może, proporcjonalnie do danych okoliczności, powołać tymczasowego administratora i powierzyć mu jedną z poniższych funkcji:

a) tymczasowe zastąpienie organu zarządzającego podmiotu;

b) tymczasowa współpraca z organem zarządzającym podmiotu.

W momencie powołania tymczasowego administratora EBC określa wybraną funkcję zgodnie z lit. a) lub b).

Do celów akapitu pierwszego lit. b) w chwili powoływania tymczasowego administratora EBC określa ponadto rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz ewentualne wymogi nakładające na organ zarządzający podmiotu obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań bądź też obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań.

EBC ma obowiązek podać do wiadomości publicznej informację o powołaniu tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania podmiotu ***lub podejmowania decyzji w jego imieniu***.

Tymczasowy administrator musi spełniać wymogi określone w art. 91 ust. 1, 2 i ***8*** dyrektywy 2013/36/UE. Dokonywana przez EBC ocena, czy tymczasowy administrator spełnia te wymogi, stanowi integralną część decyzji o jego powołaniu.

2. EBC określa uprawnienia tymczasowego administratora w momencie jego powołania, proporcjonalnie do danych okoliczności. Uprawnienia takie mogą obejmować niektóre lub wszystkie uprawnienia organu zarządzającego danego podmiotu zgodnie z jego statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania niektórych lub wszystkich funkcji administracyjnych organu zarządzającego danego podmiotu. Uprawnienia tymczasowego administratora w odniesieniu do podmiotu są zgodne z mającym zastosowanie prawem spółek. ***W razie zmiany okoliczności EBC może dostosować te uprawnienia.***

3. W momencie powołania tymczasowego administratora EBC określa jego rolę i funkcje. Jego rola i funkcje mogą obejmować:

a) ustalanie sytuacji finansowej podmiotu;

b) zarządzanie działalnością lub częścią działalności podmiotu w celu utrzymania lub przywrócenia sytuacji finansowej podmiotu;

c) wprowadzanie środków w celu przywrócenia należytego i ostrożnego zarządzania działalnością podmiotu.

W momencie powołania tymczasowego administratora EBC określa ewentualne ograniczenia co do jego roli i funkcji.

4. EBC ma wyłączne uprawnienia do powoływania i odwoływania ewentualnego tymczasowego administratora. EBC może odwołać tymczasowego administratora w dowolnym momencie i z dowolnej przyczyny. EBC może zmienić warunki powołania tymczasowego administratora w dowolnym momencie, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu.

5. EBC może nałożyć wymóg, aby określone działania tymczasowego administratora podlegały uprzedniej zgodzie EBC. EBC określa takie ewentualne wymogi w momencie powołania tymczasowego administratora lub w momencie ewentualnej zmiany warunków jego powołania.

W każdym przypadku tymczasowy administrator może wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy podmiotu i ustalenia porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody EBC.

6. Na wniosek EBC tymczasowy administrator sporządza sprawozdania na temat sytuacji finansowej danego podmiotu oraz działań przeprowadzanych w trakcie wykonywania swoich zadań w odstępach czasu ustalonych przez EBC ***przynajmniej raz po upływie pierwszych sześciu miesięcy*** oraz w każdym przypadku na końcu sprawowania powierzonej mu funkcji.

7. Tymczasowy administrator jest powoływany na okres nie dłuższy niż jeden rok. Okres ten może zostać wyjątkowo przedłużony ***jeden raz***, jeżeli warunki powołania tymczasowego administratora są nadal spełniane. EBC określa te warunki i przedstawia akcjonariuszom uzasadnienie przedłużenia kadencji tymczasowego administratora.

8. Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu powołanie tymczasowego administratora nie narusza praw akcjonariuszy określonych w unijnym lub krajowym prawie spółek.

9. Tymczasowego administratora powołanego na podstawie ust. 1–8 niniejszego artykułu nie można uznać za odpowiednika dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy prawa krajowego.

Artykuł 13c

Przygotowanie do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, EBC lub właściwe organy krajowe niezwłocznie powiadamiają Jednolitą Radę o każdej z następujących kwestii:

a) o jakichkolwiek środkach, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub art. 104 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, do których wprowadzenia zobowiązują podmiot lub grupę ***i które mają przeciwdziałać pogorszeniu się sytuacji tego podmiotu lub grupy***;

b) w przypadku gdy w wyniku działań nadzorczych stwierdzono, że warunki określone w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 27 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE są spełnione w odniesieniu do podmiotu lub grupy – o ocenie, że warunki te są spełnione, niezależnie od jakichkolwiek środków wczesnej interwencji;

c) o zastosowaniu któregokolwiek ze środków wczesnej interwencji, o których mowa w art. 13 niniejszego rozporządzenia lub w art. 27 dyrektywy 2014/59/UE.

Jednolita Rada informuje Komisję o powiadomieniu, które otrzymała na podstawie akapitu pierwszego.

EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy ściśle monitorują, w ***ścisłej*** współpracy z Jednolitą Radą, sytuację podmiotów i grup, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz przestrzeganie przez nie środków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), mających na celu przeciwdziałanie pogorszeniu się sytuacji tych podmiotów lub grup, a także środków wczesnej interwencji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c).

2. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy jak najwcześniej powiadamiają Jednolitą Radę, jeżeli uznają, że istnieje istotne ryzyko, iż w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, zachodzi co najmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4, w przypadku gdy spełnione są warunki stosowania tych przepisów. Powiadomienie to zawiera:

a) uzasadnienie powiadomienia;

b) przegląd środków, które mogłyby zapobiec upadłości podmiotu w rozsądnym terminie, ich oczekiwany wpływ na podmiot w odniesieniu do okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4, oraz oczekiwany termin wdrożenia tych środków.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Jednolita Rada ocenia, w ścisłej współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym, co stanowi rozsądny termin na potrzeby oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), z uwzględnieniem tempa pogarszania się sytuacji podmiotu, ***potencjalnego wpływu na system finansowych, ochronę deponentów i środków finansowych należących do klientów, ryzyka, że przedłużający się proces prowadzi do wzrostu ogólnych kosztów dla klientów i dla gospodarki***, potrzeby skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkich innych istotnych kwestii. Jednolita Rada możliwie jak najwcześniej przekazuje tę ocenę EBC lub odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu.

Po przekazaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy oraz Jednolita Rada w ścisłej współpracy **z *Jednolitą Radą*** monitorują sytuację podmiotu, wdrażanie wszelkich odpowiednich środków w przewidywanym terminie oraz wszelkie inne istotne zmiany. W tym celu Jednolita Rada oraz EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy odbywają regularne spotkania, których częstotliwość ustala Jednolita Rada, uwzględniając okoliczności danej sprawy. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy i Jednolita Rada niezwłocznie przekazują sobie nawzajem wszelkie istotne informacje.

Jednolita Rada powiadamia Komisję o wszelkich informacjach, które otrzymała na podstawie akapitu pierwszego.

3. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy przekazują Jednolitej Radzie wszelkie żądane przez nią informacje niezbędne do realizacji wszystkich poniższych celów:

a) aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów;

b) przeprowadzenia wyceny, o której mowa w art. 20 ust. 1–15.

W przypadku gdy EBC lub właściwe organy krajowe nie mają jeszcze dostępu do takich informacji, Jednolita Rada, EBC i właściwe organy krajowe współpracują ze sobą i koordynują działania w celu uzyskania takich informacji. W tym celu EBC i właściwe organy krajowe mają prawo zobowiązać podmiot do przekazania takich informacji, w tym w drodze kontroli na miejscu, oraz do przekazania tych informacji Jednolitej Radzie.

4. Jednolita Rada jest uprawniona do oferowania na sprzedaż potencjalnym nabywcom lub dokonania uzgodnień dotyczących takiego oferowania podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów lub gdy podmiot jest do tego zobowiązany, w następujących celach:

a) przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 39 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE oraz wymogów dotyczących tajemnicy zawodowej określonych w art. 88 niniejszego rozporządzenia;

b) zapewnienia informacji na potrzeby dokonania przez Jednolitą Radę oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

4a. Jeżeli przy korzystaniu z uprawnienia, o którym mowa w ust. 4, Jednolita Rada podejmuje decyzję o bezpośrednim oferowaniu danego podmiotu potencjalnym nabywcom, należycie uwzględnia okoliczności sprawy oraz potencjalny wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na ogólną sytuację podmiotu.

5. Do celów ust. 4 Jednolita Rada może:

a) zwrócić się do odnośnego podmiotu o wdrożenie platformy cyfrowej na potrzeby udostępniania informacji niezbędnych do oferowania na sprzedaż tego podmiotu potencjalnym nabywcom lub doradcom i rzeczoznawcom zatrudnionym przez Jednolitą Radę;

b) nakazać odpowiedniemu krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzenie wstępnego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla odnośnego podmiotu.

Jeżeli Jednolita Rada wykonuje swoje uprawnienia na mocy akapitu pierwszego lit. b) niniejszego ustępu, zastosowanie ma art. 88.

6. Stwierdzenie, że warunki określone w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 27 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE zostały spełnione oraz uprzednie przyjęcie środków wczesnej interwencji nie są warunkami koniecznymi do tego, by Jednolita Rada mogła przygotować się do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub wykonać uprawnienia, o których mowa w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu.

7. Jednolita Rada informuje Komisję, EBC, odpowiednie właściwe organy krajowe i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich działaniach podjętych na podstawie ust. 4 i 5.

8. EBC, właściwe organy krajowe, Jednolita Rada i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle ze sobą współpracują:

a) przy rozważaniu wprowadzenia środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), mających na celu przeciwdziałanie pogarszaniu się sytuacji podmiotu i grupy, oraz środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. c);

b) przy rozważaniu podjęcia któregokolwiek z działań, o których mowa w ust. 4 i 5;

c) podczas wdrażania działań, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego akapitu.

EBC, właściwe organy krajowe, Jednolita Rada i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby te środki i działania były spójne, skoordynowane i skuteczne.";

17) art. 14 ust. 2 lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, w szczególności gdy jest ono udzielane z budżetu państwa członkowskiego;

d) ochrona ***depozytów gwarantowanych oraz, na ile to możliwe, również ochrona niezabezpieczonej części kwalifikujących się depozytów osób fizycznych i mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw*** oraz ochrona inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;";

18) art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 lit. b), w przypadku gdy spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Do tych celów uznaje się, że jednostka dominująca, o której mowa w art. 2 lit. b), jest na progu upadłości lub zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności:

a) jednostka dominująca spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w art. 18 ust. 4 lit. b), c) lub d);

b) jednostka dominująca narusza w istotny sposób obowiązujące wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w przepisach krajowych przyjętych w celu transpozycji dyrektywy 2013/36/UE lub istnieją obiektywne przesłanki, z których wynika, że w najbliższej przyszłości jednostka dominująca naruszy w istotny sposób te wymogi.";

19) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 1a, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Na podstawie ust. 6 Jednolita Rada przyjmuje program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz w art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, wyłącznie wtedy, gdy na posiedzeniu wykonawczym, po otrzymaniu powiadomienia na podstawie akapitu drugiego lub z własnej inicjatywy stwierdzi, że spełnione są wszystkie poniższe warunki:

a) podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością;

b) nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakikolwiek alternatywny środek sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, działania nadzorcze, środki wczesnej interwencji lub umorzenie bądź konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 21 ust. 1, wprowadzone w odniesieniu do danego podmiotu, zapobiegły upadłości tego podmiotu w rozsądnym terminie ***lub zagrożeniu upadłością***;

c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.

Po zasięgnięciu opinii Jednolitej Rady oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), dokonuje EBC w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), lub odpowiedni właściwy organ krajowy w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), art. 7 ust. 3 akapit drugi, art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5. Jednolita Rada może na sesji wykonawczej dokonać takiej oceny wyłącznie po poinformowaniu EBC lub odpowiedniego właściwego organu krajowego o zamiarze dokonania takiej oceny oraz tylko jeżeli EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy, w terminie trzech dni kalendarzowych od otrzymania takiej informacji, same nie dokonają takiej oceny. Przed otrzymaniem informacji od Jednolitej Rady o jej zamiarze dokonania oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), lub po otrzymaniu tej informacji EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy bezzwłocznie przekazują Jednolitej Radzie wszelkie istotne informacje, jakich Jednolita Rada zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny.

Jeżeli EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy ocenił, że warunek określony w akapicie pierwszym lit. a) został spełniony w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, bezzwłocznie informuje o tej ocenie Komisję i Jednolitą Radę.

Oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), Jednolita Rada dokonuje na sesji wykonawczej, w ścisłej współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym ***po niezwłocznej konsultacji z wyznaczonym organem systemu gwarancji depozytów, a w stosownych przypadkach – z instytucjonalnym systemem ochrony, którego członkiem jest dana instytucja***. ***Konsultacje z instytucjonalnym systemem ochrony obejmują rozważenie dostępności środków w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, które mogłyby zapobiec upadłości instytucji w rozsądnym terminie***. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy bezzwłocznie przekazuje Jednolitej Radzie wszelkie istotne informacje, jakich Jednolita Rada zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy może również poinformować Jednolitą Radę, że uważają, iż warunek określony w akapicie pierwszym lit. b) został spełniony.

1a. Jednolita Rada ***przyjmuje*** program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich trwale powiązanych z nim instytucji kredytowych, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ***tylko*** w przypadku, gdy organ centralny i wszystkie trwale powiązane z nim instytucje kredytowe lub grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do której należą, jako całość spełniają warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy.

2. Bez uszczerbku dla sytuacji, w których EBC postanowił bezpośrednio wykonywać zadania nadzorcze w odniesieniu do instytucji kredytowych zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w przypadku otrzymania powiadomienia na mocy ust. 1 w odniesieniu do podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 3, Jednolita Rada bezzwłocznie informuje EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy o swojej ocenie, o której mowa w ust. 1 akapit czwarty.

3. Uprzednie przyjęcie środka na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 27 dyrektywy 2014/59/UE, art. 13 niniejszego rozporządzenia lub art. 104 dyrektywy 2013/36/UE nie jest warunkiem podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.";

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, z wyjątkiem sytuacji, gdy wsparcie takie udzielane jest w jednej z form, o których mowa w art. 18a ust. 1.";

(ii) skreśla się akapit drugi i trzeci;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za będące w interesie publicznym, jeśli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 14 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby zrealizować tych celów w takim samym zakresie.

Zakłada się, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie leży w interesie publicznym do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanowił zastosować uproszczone obowiązki do danej instytucji zgodnie z art. 4. Domniemanie to jest wzruszalne i nie ma zastosowania, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłby zagrożony, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Podczas dokonywania oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Jednolita Rada, na podstawie informacji, jakimi dysponuje w momencie oceny, ***ocenia***, i porównuje wszelkie przypadki udzielenia podmiotowi nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, zarówno w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i w przypadku likwidacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym."

Do celów akapitu drugiego niniejszego ustępu uczestniczące państwa członkowskie, systemy gwarancji depozytów i, w stosownych przypadkach, wyznaczony organ określony w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE informują Jednolitą Radę o wszelkich środkach przygotowawczych podejmowanych w celu przyznania środków, o których mowa w art. 18a ust. 1 lit. c) i d) niniejszego rozporządzenia, w tym o wszelkich kontaktach z Komisją przed powiadomieniem.

d) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W terminie 24 godzin od przekazania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez Jednolitą Radę Komisja zatwierdza ten program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo sprzeciwia się temu programowi w odniesieniu do jego aspektów uznaniowych w przypadkach nieobjętych akapitem trzecim niniejszego ustępu albo w odniesieniu do proponowanego wykorzystania pomocy państwa lub pomocy z funduszu, która to pomoc nie jest uznawana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.";

e) dodaje się ***ustępy*** w brzmieniu:

„11. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), są spełnione, Jednolita Rada może polecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień wynikających z prawa krajowego transponującego art. 33a dyrektywy 2014/59/UE, zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29.

11a. Aby zapewnić skuteczne i spójne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada wydaje wytyczne i kieruje wskazówki do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące stosowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 32 ust. 5a dyrektywy 2014/59/UE."

20) dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe

1. Nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe wykraczające poza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ***w drodze wyjątku*** może zostać przyznane podmiotowi, o którym mowa w art. 2, wyłącznie w jednym z następujących przypadków i pod warunkiem, że takie nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe spełnia warunki i wymogi ustanowione w unijnych ramach pomocy państwa:

a) jeżeli w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego ***o charakterze wyjątkowym lub systemowym oraz*** w celu utrzymania stabilności finansowej wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z następujących form:

(i) gwarancji rządowej celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;

(ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań;

(iii) nabycia instrumentów funduszy własnych innych niż instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub nabycia innych instrumentów kapitałowych lub wykorzystania środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości po cenach, o czasie trwania i na warunkach, które nie przyznają nienależnej korzyści danej instytucji lub danemu podmiotowi, pod warunkiem że w chwili przyznania publicznego wsparcia nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 lit. a), b) lub c) ani okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1.

b) gdy wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę ***racjonalnej pod względem kosztów*** interwencji za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów ▌ zgodnie z warunkami określonymi w art. 11a i 11b dyrektywy 2014/49/UE, pod warunkiem że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4;

c) gdy wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę ***racjonalnej pod względem kosztów*** interwencji za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów w kontekście likwidacji instytucji ***kredytowej*** zgodnie z art. 32b dyrektywy 2014/59/UE i zgodnie z warunkami określonymi w art. 11 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE;

d) gdy wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, udzielonej w kontekście likwidacji instytucji lub podmiotu zgodnie z art. 32b dyrektywy 2014/59/UE, innej niż wsparcie udzielone za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE.

2. Środki wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a), spełniają wszystkie następujące warunki:

a) są przeznaczone wyłącznie dla wypłacalnych podmiotów, co zostało potwierdzone przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy;

b) mają charakter zapobiegawczy i tymczasowy, a ich podstawę stanowi wcześniej określona strategia ▌***odejścia od środka wsparcia,*** zatwierdzona przez EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy, w której jasno określono datę zakończenia, datę sprzedaży lub harmonogram spłaty w odniesieniu do któregokolwiek z przewidzianych środków; ***informacji tych nie ujawnia się przed upływem roku od zakończenia realizacji strategii odejścia od środka wsparcia, wdrożenia planu działań naprawczych lub przeprowadzenia oceny zgodnie z akapitem siódmym niniejszego ustępu***;

c) są proporcjonalne do celów zaradzenia konsekwencjom poważnych zakłóceń lub utrzymania stabilności finansowej;

d) nie są wykorzystywane do kompensowania strat, które podmiot poniósł lub może ponieść ***w ciągu najbliższych 12 miesięcy***.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) podmiot uznaje się za wypłacalny, gdy EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy stwierdzi, że nie doszło do naruszenia ani ***zgodnie z aktualnymi oczekiwaniami*** nie jest prawdopodobne, że w ciągu 12 kolejnych miesięcy dojdzie do naruszenia któregokolwiek z wymogów, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033, art. 40 dyrektywy (UE) 2019/2034 lub odpowiednich wymogów mających zastosowanie na mocy prawa krajowego lub prawa Unii.

Do celów akapitu pierwszego lit. d) odpowiedni właściwy organ określa ilościowo straty, które podmiot poniósł lub może ponieść. Takie określenie ilościowe opiera się co najmniej na ***ocenach jakości aktywów przeprowadzonych przez EBC, EUNB lub organy krajowe lub, w stosownych przypadkach, na kontrolach na miejscu przeprowadzonych przez właściwy organ***. ***W przypadku gdy nie można przeprowadzić takich działań w odpowiednim czasie, właściwy organ może oprzeć swoją ocenę na*** bilansie instytucji, pod warunkiem że bilans jest zgodny z obowiązującymi regułami i standardami rachunkowości, co zostało potwierdzone przez niezależnego audytora zewnętrznego ▌. ***Właściwy organ dokłada wszelkich starań, aby zapewnić, że kwalifikacja opiera się na wartości rynkowej aktywów, zobowiązań i pozycji pozabilansowych instytucji lub podmiotu.***

Środki wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (iii), są ograniczone do środków, które EBC lub właściwy organ krajowy ocenił jako niezbędne, aby ***zabezpieczyć*** wypłacalność podmiotu poprzez zaradzenie niedoborom kapitału określonym w niekorzystnym scenariuszu w ramach testów warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym lub na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego lub podobnych działań przeprowadzonych przez EBC, EUNB lub organy krajowe, w stosownych przypadkach potwierdzonych przez EBC lub odpowiedni właściwy organ.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) pkt (iii) wyjątkowo zezwala się na nabycie instrumentów w kapitale podstawowym Tier I w przypadku gdy charakter zidentyfikowanych niedoborów jest taki, że nabycie jakichkolwiek innych instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych nie umożliwiłoby danemu podmiotowi zaradzenia niedoborom kapitału określonym w niekorzystnym scenariuszu w ramach odpowiedniego testu warunków skrajnych lub innego podobnego działania. Kwota nabytych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I nie może przekraczać 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko danej instytucji lub podmiotu obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W przypadku gdy którykolwiek ze środków wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie zostanie wykupiony, spłacony lub w inny sposób wycofany zgodnie z warunkami strategii ▌***odejścia od środka wsparcia*** ustanowionymi w chwili przyznania takiego środka, EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy ***zwraca się do instytucji lub podmiotu o przedłożenie jednorazowego planu działań naprawczych. W planie działań naprawczych opisuje się kroki, jakie należy podjąć w celu utrzymania lub przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi, długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu oraz zdolności do spłaty przekazanej kwoty, a także przewidziane ramy czasowe.***

Jeżeli EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy nie uzna jednorazowego planu działań naprawczych za wiarygodny lub wykonalny lub jeżeli instytucja lub podmiot nie zastosuje się do planu działań naprawczych, ocenę tego, czy instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością przeprowadza się zgodnie z art. 18.

2a. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy informuje Jednolitą Radę o swojej ocenie dotyczącej spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i d), w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5."

21) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje przyznanie pomocy państwa na mocy art. 107 ust. 1 TFUE lub pomocy z funduszu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 18 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, nie wchodzi w życie do czasu przyjęcia przez Komisję pozytywnej lub warunkowej decyzji lub decyzji o niewnoszeniu sprzeciwu dotyczącej zgodności wykorzystania takiej pomocy z rynkiem wewnętrznym. ***Uwzględniając potrzebę szybkiej realizacji przez Jednolitą Radę programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,*** Komisja podejmuje decyzję dotyczącą zgodności wykorzystania pomocy państwa lub pomocy z funduszu z rynkiem wewnętrznym najpóźniej w chwili zatwierdzenia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgłoszenia wobec niego sprzeciwu na podstawie art. 18 ust. 7 akapit drugi lub po upływie okresu 24 godzin, o którym mowa w art. 18 ust. 7 akapit piąty, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. ***Jeżeli Jednolita Rada nie podejmie takiej decyzji w ciągu 24 godzin od przekazania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za zatwierdzony przez Komisję i wchodzi on w życie zgodnie z art. 18 ust. 7 akapit piąty.***

Wykonując zadania powierzone im na mocy art. 18 niniejszego rozporządzenia, instytucje Unii przyjmują odpowiednie uzgodnienia strukturalne dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami, w ramach których powierzono im wykonywanie tych zadań, a innymi funkcjami, oraz w odpowiedni sposób podają do wiadomości publicznej wszystkie stosowne informacje na temat swojej organizacji wewnętrznej.";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Gdy tylko Jednolita Rada stwierdzi, że konieczne może być wykorzystanie funduszu, niezwłocznie i w sposób poufny kontaktuje się z Komisją w celu omówienia możliwego wykorzystania funduszu, w tym aspektów prawnych i ekonomicznych związanych z jego wykorzystaniem. Po uzyskaniu przez Jednolitą Radę wystarczającej pewności, że planowany program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie wiązał się z wykorzystaniem pomocy z funduszu, Jednolita Rada formalnie powiadamia Komisję o proponowanym wykorzystaniu funduszu. Powiadomienie to musi zawierać wszelkie informacje, których Komisja potrzebuje do dokonania oceny zgodnie z niniejszym ustępem i które są w posiadaniu Jednolitej Rady lub które Jednolita Rada może uzyskać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym Komisja ocenia, czy wykorzystanie funduszu zakłóci konkurencję lub zagrozi jej zakłóceniem poprzez faworyzowanie beneficjenta lub jakiejkolwiek innej jednostki w sposób, który – w zakresie, w jakim wpłynęłoby to na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi – byłby niezgodny z rynkiem wewnętrznym. Do wykorzystania funduszu Komisja stosuje kryteria ustanowione na potrzeby stosowania zasad pomocy państwa, zapisanych w art. 107 TFUE. Jednolita Rada przekazuje Komisji informacje będące w jej posiadaniu lub informacje, które Jednolita Rada może uzyskać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i które Komisja uzna za niezbędne do przeprowadzenia tej oceny.

Przy dokonywaniu oceny Komisja działa na podstawie wszystkich odnośnych rozporządzeń przyjętych na mocy art. 109 TFUE, wszystkich odnośnych komunikatów i wytycznych Komisji oraz wszystkich środków przyjętych przez Komisję w celu zastosowania zasad traktatowych odnoszących się do pomocy państwa, obowiązujących w czasie dokonywania tej oceny. Środki te stosuje się tak, jakby odniesienia do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za zgłoszenie pomocy były odniesieniami do Jednolitej Rady, wraz z wszelkimi innymi niezbędnymi zmianami.

Komisja podejmuje decyzję w sprawie zgodności wykorzystania funduszu z rynkiem wewnętrznym i przekazuje tę decyzję do Jednolitej Rady i krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich. Decyzja ta może zależeć od warunków lub zobowiązań dotyczących beneficjenta oraz uwzględnia się w niej potrzebę terminowego przeprowadzenia przez Jednolitą Radę działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja ta może też nakładać obowiązki na Jednolitą Radę, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zainteresowanym uczestniczącym państwie członkowskim lub w zainteresowanych uczestniczących państwach członkowskich lub na beneficjenta – ***w stosownych przypadkach i w zakresie, w jakim obowiązki te wchodzą w zakres ich kompetencji*** – aby umożliwić monitorowanie zgodności z decyzją. Może to obejmować wymogi dotyczące powołania powiernika lub innej niezależnej osoby pomagającej w monitoringu. Powiernik lub inna niezależna osoba mogą pełnić funkcje, jakie mogą zostać określone w decyzji Komisji.

Każda decyzja podjęta na mocy niniejszego ustępu jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja może wydać negatywną decyzję, skierowaną do Jednolitej Rady, jeżeli stwierdzi, że proponowane wykorzystanie funduszu byłoby niezgodne z rynkiem wewnętrznym i nie mogłoby zostać zrealizowane w formie proponowanej przez Jednolitą Radę. Po otrzymaniu takiej decyzji Jednolita Rada ponownie analizuje swój program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowuje zmieniony program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.";

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, na wniosek państwa członkowskiego lub Jednolitej Rady, Rada może, stanowiąc jednomyślnie, w terminie siedmiu dni od wystąpienia ze wspomnianym wnioskiem, postanowić, że wykorzystanie funduszu należy uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym, jeżeli taka decyzja jest uzasadniona wyjątkowymi okolicznościami. Jeżeli Rada nie podejmie decyzji w ciągu wspomnianych siedmiu dni, decyzję w tej sprawie podejmuje Komisja.";

22) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed ustaleniem, czy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 21 ust. 1, Jednolita Rada zapewnia, by osoba niezależna od wszelkich organów publicznych, w tym od Jednolitej Rady i krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także od odnośnego podmiotu, przeprowadziła rzetelną, ostrożną i realistyczną wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2.";

b) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Jeżeli jest to konieczne na potrzeby decyzji, o których mowa w ust. 5 lit. c) i d), rzeczoznawca uzupełnia informacje wymienione w ust. 7 lit. c) o oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań pozabilansowych, w tym aktywów i zobowiązań warunkowych.";

c) w ust. 18 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) przy określaniu strat, jakie poniósłby system gwarancji depozytów, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego, stosuje kryteria i metody, o których mowa w art. 11e dyrektywy 2014/49/UE i w każdym akcie delegowanym przyjętym na podstawie tego artykułu.";

23) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:

— formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Jednolita Rada, działając w ramach procedury określonej w art. 18, wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7a, w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz w art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki zastosowania tych przepisów, ale wyłącznie wtedy, gdy stwierdzi – na swojej sesji wykonawczej zwołanej po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem drugim lub z własnej inicjatywy – że spełniony został co najmniej jeden z następujących warunków:";

— lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) podmiot lub grupa wymagają udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem sytuacji, gdy wsparcie takie jest udzielane w jednej z form, o których mowa w art. 18a ust. 1.";

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Oceny warunków, o których mowa w lit. a)–d) akapitu pierwszego, dokonuje EBC w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. a), lub odpowiedni właściwy organ krajowy w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), ust. 4 lit. b) i ust. 5, oraz Jednolita Rada na swojej sesji wykonawczej, zgodnie z podziałem zadań na podstawie procedury określonej w art. 18 ust. 1 i 2.";

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) biorąc pod uwagę ramy czasowe, potrzebę skutecznego wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji lub strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz inne istotne okoliczności, nie ma racjonalnych podstaw, by oczekiwać, że jakiekolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego, lub działanie w ramach nadzoru lub środki wczesnej interwencji, inne niż umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7a, zapobiegłoby upadłości tego podmiotu lub grupy w rozsądnych ramach czasowych.";

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeśli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, spełniony jest co najmniej jeden z warunków, o których mowa w tym ustępie, i warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1, również zostały spełnione w odniesieniu do tego podmiotu lub podmiotu należącego do tej samej grupy, stosuje się procedurę określoną w art. 18 ust. 6, 7 i 8.";

24) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Fundusz może dokonać wkładu, o którym mowa w ust. 6, wyłącznie gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 20 ust. 1–15, został dokonany przez akcjonariuszy, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji poprzez obniżenie, umorzenie lub konwersję na podstawie art. 48 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE i art. 21 ust. 10 niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów na podstawie art. 79 niniejszego rozporządzenia i art. 109 dyrektywy 2014/59/UE;

b) wkład z funduszu nie przekracza pułapu 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalonego zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 20 ust. 1–15.”;

c) ust. 13 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Oszacowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, określa kwotę, na jaką wartość zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji musi zostać umorzona lub poddana konwersji:

a) w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, ustala współczynnik instytucji pomostowej, z uwzględnieniem wszelkich wkładów kapitałowych z funduszu dokonanych zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. d);

b) w celu utrzymania wystarczającego zaufania rynku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do instytucji pomostowej, uwzględniając potrzebę pokrycia zobowiązań warunkowych, oraz w celu umożliwienia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją dalszego spełniania – przez co najmniej jeden rok – warunków udzielenia zezwolenia; oraz w celu dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE.”;

25) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Obowiązek współpracy i wymiana informacji**”;

b) dodaje się ust. 2a, 2b i 2c w brzmieniu:

„2a. Jednolita Rada, ERRS, EUNB, ESMA i EIOPA ściśle współpracują ze sobą i przekazują sobie nawzajem wszelkie informacje niezbędne do wykonywania ich odpowiednich zadań.

2b. EBC i inni członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) ściśle współpracują z Jednolitą Radą i przekazują jej wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jej zadań, w tym informacje zebrane przez nie zgodnie z ich statutem. Do odnośnej wymiany informacji zastosowanie ma art. 88 ust. 6.

2c. Wyznaczone organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE, współpracują ściśle z Jednolitą Radą i przekazują jej wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jej zadań. ***Wyznaczone organy i Jednolita Rada*** przekazują ***sobie nawzajem*** wszelkie informacje niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jednolita Rada dąży do ścisłej współpracy z każdym publicznym instrumentem pomocy finansowej, w tym z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej i Europejskim Mechanizmem Stabilności (EMS), w szczególności we wszystkich następujących sytuacjach:

a) w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w art. 27 ust. 9, oraz w przypadkach, gdy tego rodzaju instrument przyznał lub prawdopodobnie przyzna bezpośrednią lub pośrednią pomoc finansową na rzecz podmiotów mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim;

b) w przypadku, gdy Jednolita Rada zawarła na rzecz funduszu umowę finansową, zgodnie z art. 74.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli to konieczne, Jednolita Rada zawiera protokół ustaleń z EBC oraz innymi członkami ESBC, krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwymi organami krajowymi, określający ogólne warunki ich wzajemnej współpracy na podstawie ust. 2, 2a, 2b i 4 niniejszego artykułu oraz na podstawie art. 74 akapit drugi w ramach wykonywania ich odpowiednich zadań na mocy prawa Unii. Protokół jest poddawany regularnemu przeglądowi i jest publikowany, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy zawodowej.";

26) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 30a

Informacje przechowywane w scentralizowanym automatycznym mechanizmie

1. Organy prowadzące scentralizowane automatyczne mechanizmy, ustanowione na podstawie art. 32a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (**), przekazują Jednolitej Radzie, na jej wniosek, informacje dotyczące liczby klientów, dla których podmiot, o którym mowa w art. 2 jest jedynym lub głównym partnerem bankowym.

2. Jednolita Rada występuje z wnioskiem o przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1, wyłącznie w indywidualnych przypadkach i gdy jest to konieczne do celów wykonywania jej zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

3. Jednolita Rada może udostępniać krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje uzyskane na podstawie ust. 1 w kontekście wykonywania ich odpowiednich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

_____

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).";

27) ▌w art. 31 ***wprowadza się następujące zmiany***:

a) w ust. 1 akapit trzeci zastępuje się następującym akapitem:

„Współpracę w zakresie wymiany informacji prowadzi się zgodnie z art. 11 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, bez uszczerbku dla przepisów rozdziału 5 niniejszego tytułu. W tych ramach oraz do celów oceny planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada:

a) może zażądać od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedłożenia jej wszystkich otrzymanych przez nie niezbędnych informacji;

b) na wniosek organu krajowego ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego przekazuje temu organowi wszelkie informacje, które są mu niezbędne do przeprowadzenia działań określonych w niniejszym rozporządzeniu.";

b) dodaje się ustęp w brzmieniu***:***

„3. W odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i art. 7 ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych przepisów, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konsultują się z Jednolitą Radą przed podjęciem działań na podstawie art. 86 dyrektywy 2014/59/UE.";

28) w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeśli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz w nieuczestniczących państwach członkowskich lub w państwach trzecich, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek zatwierdzenia przez Radę lub Komisję wymaganego na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada reprezentuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich na potrzeby konsultacji i współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi zgodnie z art. 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 i 88–92 dyrektywy 2014/59/UE.";

29) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jednolita Rada może, w pełni wykorzystując wszystkie informacje, które są już dostępne EBC, w tym informacje zgromadzone przez członków ESBC zgodnie z ich statutem lub wszystkie informacje dostępne właściwym organom krajowym, ERRS, EUNB, ESMA lub EIOPA, zażądać, za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po poinformowaniu tych organów, od następujących osób prawnych lub fizycznych przekazania jej wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania jej zadań zgodnie z procedurą wymaganą przez Jednolitą Radę i w formie przez nią wymaganej:";

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jednolita Rada, EBC, członkowie ESBC, właściwe organy krajowe i ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą sporządzić protokoły ustaleń ustanawiające procedurę wymiany informacji. Wymianę informacji między Jednolitą Radą, EBC i innymi członkami ESBC, właściwymi organami krajowymi, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za naruszenie wymogów dotyczących tajemnicy zawodowej.

6. Właściwe organy krajowe, EBC, członkowie ESBC, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z Jednolitą Radą w celu sprawdzenia, czy niektóre lub wszystkie wymagane informacje są już dostępne w chwili złożenia wniosku o ich przekazanie. Jeśli takie informacje są dostępne, właściwe organy krajowe, EBC i inni członkowie ESBC, ERRS, EUNB, ESMA, EIOPA lub krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują te informacje Jednolitej Radzie.";

30) art. 43 ust. 1 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) wiceprzewodniczący powoływany zgodnie z art. 56;";

30a) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przejrzystość i odpowiedzialność";

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„***3a. Jednolita Rada publikuje swoją politykę, wytyczne, ogólne instrukcje, noty z wytycznymi i dokumenty robocze służb dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ogóle oraz praktyk i metod restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają być stosowane w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile taka publikacja nie pociąga za sobą ujawnienia informacji poufnych.";***

31) art. 50 ust. 1 lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) mianuje księgowego i audytora wewnętrznego, z zastrzeżeniem regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, który jest funkcjonalnie niezależny w pełnieniu swych obowiązków;";

31a) w art. 50 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„qa) zapewnia konsultacje z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie wytycznych, ogólnych instrukcji, polityki lub not z wytycznymi ustanawiających strategie, praktyki lub metody restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które owe krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wniosą z myślą o wdrożeniu.";

32) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podczas sesji wykonawczej w skład Jednolitej Rady wchodzi przewodniczący, wiceprzewodniczący i czterech członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b).";

b) ust. 5 wyrazy „art. 43 ust. 1 lit. a) i b)" zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 1 lit. a), aa) i b)";

33) art. 55 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy obrady dotyczą indywidualnego podmiotu lub grupy mających siedzibę wyłącznie w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli wszyscy członkowie, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 3, nie są w stanie dojść do wspólnego porozumienia w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), podejmują decyzję zwykłą większością głosów.

2. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, jeżeli wszyscy członkowie, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 4, nie są w stanie dojść do wspólnego porozumienia w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), podejmują decyzję zwykłą większością głosów.";

34) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) sporządzenie wstępnego projektu budżetu i projektu budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 61 oraz za wykonanie budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 63;";

b) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Kadencja przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), trwa pięć lat. ▌

Osoba, która zajmowała ▌ stanowisko przewodniczącego, wiceprzewodniczącego lub członka, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), nie może zostać powołana na którekolwiek z pozostałych dwóch stanowisk.";

c) ust. 6 ▌ ***otrzymuje brzmienie***:

▌

„6. Po wysłuchaniu Jednolitej Rady na sesji plenarnej Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu zrównoważoną pod względem płci listę najlepszych kandydatów na stanowisko przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), oraz informuje o tej liście Radę. Parlament Europejski może przeprowadzić przesłuchania kandydatów znajdujących się na liście. Zgodnie z wynikiem uzyskanym w Parlamencie Europejskim Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia wniosek dotyczący mianowania przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b). Po zatwierdzeniu tego wniosku Rada przyjmuje decyzję wykonawczą w celu mianowania przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b). Rada stanowi większością kwalifikowaną.";

▌

e) w ust. 7 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), sprawują swój urząd do czasu mianowania ich następców i podjęcia przez nich obowiązków zgodnie z decyzją Rady, o której mowa w ust. 6 niniejszego artykułu.";

ea) uchyla się ust. 8;

35) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61

Ustanowienie budżetu

1. Do dnia 31 marca każdego roku przewodniczący sporządza wstępny projekt budżetu Jednolitej Rady, w tym również preliminarz dochodów i wydatków Jednolitej Rady na kolejny rok, wraz z planem zatrudnienia na kolejny rok, i przedkłada go Jednolitej Radzie na sesji plenarnej.

Jednolita Rada na sesji plenarnej w razie potrzeby dostosowuje wstępny projekt budżetu Jednolitej Rady wraz z planem zatrudnienia.

2. Na podstawie wstępnego projektu budżetu przyjętego przez Jednolitą Radę na sesji plenarnej przewodniczący sporządza projekt budżetu Jednolitej Rady i przedkłada go Jednolitej Radzie na sesji plenarnej do przyjęcia.

Do dnia 30 listopada każdego roku Jednolita Rada na sesji plenarnej w razie potrzeby dostosowuje projekt budżetu przedłożony przez przewodniczącego i przyjmuje ostateczny budżet Jednolitej Rady wraz z planem zatrudnienia.";

35a) art. 62 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpowiedzialność za przyjmowanie standardów kontroli wewnętrznej i wprowadzenie systemów i procedur kontroli wewnętrznej odpowiednich dla wykonywania zadań audytora wewnętrznego spoczywa na Jednolitej Radzie, która zajmuje się tym na swojej sesji plenarnej.";

36) art. 69 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli po upływie okresu początkowego, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych spadnie poniżej poziomu docelowego określonego w tym ustępie, regularne składki obliczane zgodnie z art. 70 pobiera się aż do chwili osiągnięcia poziomu docelowego. Jednolita Rada może odroczyć pobór regularnych składek na podstawie art. 70 na okres ***do trzech lat*** w celu zapewniania, aby kwota do pobrania osiągnęła wysokość proporcjonalną do kosztów związanych z procesem poboru, pod warunkiem że takie odroczenie nie będzie miało istotnego wpływu na zdolność Jednolitej Rady do korzystania z funduszu na podstawie ust. 3. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy oraz gdy wysokość dostępnych środków finansowych spadła następnie do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość tych składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu ***czterech*** lat.";

37) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 69 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania płatnicze, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim ryzyku, nieobciążonych żadnymi prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przeznaczone do wyłącznego wykorzystania przez Jednolitą Radę do celów określonych w art. 76 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać ***30*** % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem. W ramach tego pułapu Jednolita Rada określa co roku udział nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w łącznej kwocie składek, które należy pobrać zgodnie z niniejszym artykułem.";

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jednolita Rada wzywa do wykonania nieodwołalnych zobowiązań płatniczych podjętych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, gdy konieczne jest wykorzystanie funduszu na podstawie art. 76.

W przypadku gdy instytucja lub podmiot przestają wchodzić w zakres art. 2 i nie podlegają już obowiązkowi opłacania składek zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Jednolita Rada wzywa do wykonania nieodwołalnych zobowiązań płatniczych podjętych na podstawie ust. 3, które są nadal wymagalne. Jeżeli składka powiązana z nieodwołalnym zobowiązaniem płatniczym zostanie należycie opłacona po pierwszym wezwaniu, Jednolita Rada anuluje zobowiązanie i zwraca zabezpieczenie. Jeżeli składka nie zostanie należycie opłacona po pierwszym wezwaniu, Jednolita Rada przejmuje zabezpieczenie i anuluje zobowiązanie.";

38) art. 71 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Całkowita roczna kwota nadzwyczajnych składek *ex post* nie może przekroczyć trzykrotności 12,5 % poziomu docelowego.";

39) w art. 74 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jednolita Rada informuje Komisję i EBC, gdy tylko uzna, że konieczne może być uruchomienie umów finansowych zawartych na rzecz funduszu na podstawie niniejszego artykułu, oraz przekazuje Komisji i EBC wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez nie zadań w odniesieniu do takich umów finansowych.";

40) w art. 76 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Jednolita Rada stwierdza, że wykorzystanie funduszu do celów, o których mowa w ust. 1, prawdopodobnie spowoduje przeniesienie części strat podmiotu, o którym mowa w art. 2, do funduszu, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie funduszu określone w art. 27.";

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 lit. a) lub b), są wykorzystywane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, Jednolitej Radzie przysługuje roszczenie wobec pozostałej części podmiotu z tytułu wszelkich kosztów i strat poniesionych przez fundusz w wyniku wniesienia jakichkolwiek składek na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 1 i 2 niniejszego artykułu w związku ze stratami, które w przeciwnym razie ponieśliby wierzyciele.

6. Roszczenia Jednolitej Rady, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu i art. 22 ust. 6, mają w każdym uczestniczącym państwie członkowskim taki sam stopień uprzywilejowania jak roszczenia krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w prawie krajowym danego państwa członkowskiego regulującym standardowe postępowanie upadłościowe na podstawie art. 108 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE.";

41) w art. 79 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowej, oraz pod warunkiem że działanie to zapewnia ***deponentom gwarantowanych depozytów, osobom fizycznym, mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom posiadającym kwalifikujące się depozyty*** ciągły dostęp do ich depozytów w celu zapobieżenia poniesieniu przez ***takich deponentów*** strat, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja kredytowa, wnosił wkład do celów i na warunkach określonych w art. 109 dyrektywy 2014/59/UE.

2. ***W ścisłej współpracy z systemem gwarancji depozytów*** Jednolita Rada określa kwotę wkładu systemu gwarancji depozytów zgodnie z ust. 1 po konsultacji z systemem gwarancji depozytów, a w stosownych przypadkach z wyznaczonym organem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE, w sprawie szacowanego kosztu spłaty deponentów na podstawie art. 11e dyrektywy 2014/49/UE oraz zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia.

3. Jednolita Rada powiadamia o swojej decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, wyznaczony organ w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE oraz system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja. System gwarancji depozytów niezwłocznie wykonuje tę decyzję.";

b) w ust. 5 skreśla się akapity drugi i trzeci;

41a) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 79a

Sprawozdawczość na temat płynności w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Do 31 grudnia 2024 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat „płynności w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W sprawozdaniu analizuje się, czy tymczasowy niedobór płynności po dokapitalizowaniu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest spowodowany m.in. brakiem instrumentu w zestawie narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz analizuje się najskuteczniejsze sposoby zaradzenia tymczasowym niedoborom płynności z uwzględnieniem praktyk stosowanych w innych jurysdykcjach. W sprawozdaniu tym należy przedstawić konkretne warianty strategiczne.

Artykuł 79b

Do 31 grudnia 2026 r., w kontekście wznowienia dyskusji na temat unii bankowej, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat skuteczności i zakresu mechanizmu wewnętrznego przenoszenia strat w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wynikającego z reformy ram zarządzania kryzysowego.

W szczególności w sprawozdaniu tym uwzględnia się zakres restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, poziom zgodności z wewnętrznymi celami MREL oraz warunki dostępu do sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe, zwłaszcza przez fundusz."

42) w art. 85 ust. 3 wyrazy „o której mowa w” zastępuje się wyrazami „przyjętej na podstawie”;

43) w art. 88 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla Jednolitej Rady w ujawnianiu sporządzonych przez nią analiz lub ocen, w tym w przypadku gdy opierają się one na informacjach przekazanych przez podmioty, o których mowa w art. 2, lub inne organy, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, jeżeli w ocenie Jednolitej Rady takie ujawnienie nie naruszyłoby ochrony interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej oraz jeżeli ujawnienie leży w interesie publicznym, który jest nadrzędny wobec wszelkich innych interesów, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. Uznaje się, że Jednolita Rada dokonała takiego ujawnienia w ramach wykonywania jej funkcji na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów ust. 1 niniejszego artykułu.”;

43a) w art. 94 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) zależności między istniejącymi ramami a ustanowieniem europejskiego systemu gwarantowania depozytów.”;

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia... [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = ***12*** miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Art. 1 pkt 1 lit. a), art. 1 pkt 2 i 3, art. 1 pkt 4 lit. a), art. 1 pkt 5 lit. a), b) i c) ppkt (i) i (ii), art. 1 pkt 6 lit. a), art. 1 pkt 7, art. 1 pkt 13 lit. a) ppkt (i) i lit. b), art. 1 pkt 14 lit. a), b) i d), art. 1 pkt 19 lit. d) i e), art. 1 pkt 21, art. 1 pkt 23 lit. a) ppkt (i) tiret pierwsze, art. 1 pkt 23 lit. b) i d), art. 1 pkt 25–35 oraz art. 1 pkt 39, 42 i 43 stosuje się jednak od dnia … [Urząd Publikacji – proszę wstawić datę = 1 miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w … dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*